

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Veřejný ochránce práv**
sídlem Údolní 39, Brno

proti
žalovanému: **Magistrát města Olomouce**
sídlem Horní náměstí 583, Olomouc
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, Olomouc

za účasti:

- I. Office Park Šantovka, s. r. o., IČO 24751961**
tř. Svobody 31, Olomouc
- II. Šantovka Tower a. s., IČO 29131812**
sídlem tř. Svobody 31, Olomouc
obě zastoupeny advokátkou Mgr. Lenkou Novou
sídlem Václavské náměstí 813/57, Praha 1
- III. CETIN a.s., IČO 04084063**
Českomoravská 2510/19, Praha 9 - Libeň
- IV. statutární město Olomouc**
sídlem Horní náměstí 583, Olomouc
zastoupeno advokátem JUDr. Petrem Ritterem
sídlem Riegrova 12, Olomouc
- V. Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234**
sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1
- VI. spolek Za krásnou Olomouc, IČO 22689931**
sídlem Kosinova 874/7, Olomouc
zastoupen advokátkou Mgr. Sandrou Podskalskou
sídlem AK Frank Bold Advokáti, s. r. o., Údolní 33, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. SMOL/136502/2019/OS/US/Hla ze dne 10. 6. 2019, ve věci umístění stavby „Šantovka Tower“,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby na řízení zúčastněné nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. V záhlaví uvedeným rozhodnutím, označeným též jako územní rozhodnutí č. 44/2019, žalovaný v působnosti stavebního úřadu umístil stavební záměr pod souhrnným názvem „Šantovka Tower“ na pozemky parc. č. 114/6, 114/7, 195/2, 195/21, 554 a 555, vše v k. ú. Olomouc – město, stanovil podmínky pro umístění jednotlivých stavebních objektů a pro projektovou přípravu stavby. Záměr zahrnuje jako stavbu hlavní novostavbu bytového domu s výškou střechy od 68,2 do 74,5 m, a dále podmiňující a doplňkové stavby dopravní a technické infrastruktury.
2. Územní řízení, vedené pod sp. zn. S-SMOL/296335/2017/OS, bylo zahájeno podáním žádosti o vydání rozhodnutí o umístění předmětného stavebního záměru žadatelkou Office Park Šantovka, s. r. o. dne 20. 12. 2017. V březnu 2018 žalovaný řízení přerušil za účelem poskytnutí času žadatelce k doložení řady podkladů. Sdělením ze dne 8. 2. 2019 oznámil žalovaný zahájení řízení subjektům, které považoval za jeho účastníky a dotčeným orgánům. Z účastníků řízení uplatnilo věcnou námitku proti záměru pouze statutární město Olomouc, jež brojilo proti výšce stavby z obavy o ohrožení hodnoty historického jádra města. S ohledem na skutečnost, že se záměr nachází v ochranném pásmu Městské památkové rezervace Olomouc (dále jen „MPR Olomouc“), bylo k záměru vydáno kladné závazné stanovisko orgánu památkové péče ze dne 14. 6. 2018, č. j. SMOL/085115/2018/OPP/Ka. Rozhodnutím ze dne 10. 6. 2019 žalovaný žádosti vyhověl a záměr Šantovka Tower umístil. Námitku města shledal žalovaný nedůvodnou zejména s odkazem na uvedené souhlasné závazné stanovisko orgánu státní památkové péče. Žádný z účastníků řízení nepodal odvolání, tudíž rozhodnutí nabylo dne 28. 6. 2019 právní moci.
3. Ke Krajskému úřadu Olomouckého kraje podalo v průběhu června a července 2019 několik subjektů - spolek Za krásnou Olomouc, Politické hnutí ProOlomouc, Česká pirátská strana a Národní památkový ústav (dále jen „NPÚ“) podněty ke zrušení územního rozhodnutí v přezkumném řízení. Krajský úřad však k zahájení přezkumného řízení neshledal důvod.

B) Shrnutí argumentace účastníků řízení

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Dne 12. 2. 2020 podal proti předmětnému územnímu rozhodnutí žalobu veřejný ochránce práv. Závažný veřejný zájem k podání žaloby shledal v kumulaci porušení řady právních předpisů a závazků z mezinárodních smluv, jež dosahuje intenzity popření samotných principů zákonnosti, za současných pochybností o systémové nepodjatosti a dalších specifických okolností, které způsobily nefunkčnost jak státní správy, tak samosprávy, jakož i v neschopnosti veřejné správy dosáhnout nápravy opravnými prostředky v situaci, kdy v důsledku legislativních změn byla znemožněna účast veřejnosti v řízení o vydání územního rozhodnutí, a tím i uplatnění dozorčích prostředků a následně správní žaloby.
5. Napadené rozhodnutí dle žalobce umísťuje stavbu, která může nevratně poškodit historické panorama města, prohlášené za MPR Olomouc, jakož i krajinný ráz, přičemž v územním řízení neposkytly dotčené orgány těmto veřejným zájmům dostatečnou ochranu. Stavební úřad vydal rozhodnutí na základě závazného stanoviska orgánu památkové péče, ačkoli měl informace o skutečnostech zavdávajících pochybnost o jeho souladu s právními předpisy z úřední činnosti, mj. z předchozího územního řízení, jakož i z průběhu pořizování a schvalování Změny č. II Územního plánu Olomouc (dále jen „ÚP“). To vše dle žalobce umocňuje fakt, že ve věci rozhodovali úředníci, u nichž byla dána pochybnost o podjatosti, neboť město prostřednictvím primátora uzavřelo s investorem smlouvu o spolupráci a veřejně záměr podporovalo.
6. Mezi výše zmíněné další specifické okolnosti, které v posuzovaném případě způsobily nefunkčnost státní správy i samosprávy, zařadil žalobce omezení účasti spolků v řízeních podle

stavebního zákona a vyloučení přezkumu závazných stanovisek mimo odvolacího řízení ve věci samé, přičemž k obojímu došlo zákonem č. 225/2017 Sb. s účinností od 1. 1. 2018.

7. Žalobce uvedl, že žalobu podal po pečlivé analýze a s vědomím, že se jedná o prostředek ultima ratio, přičemž při zvažování toho, zda veřejný zájem na zrušení uvedeného rozhodnutí převažuje nad zájmem na ochraně právní jistoty a práv nabytých v dobré víře, dospěl k tomu, že investor nemohl být s ohledem na okolnosti případu (opakovaně zrušená souhlasná závazná stanoviska orgánu památkové péče v minulosti, negativní vyjádření orgánu územního plánování k záměru, negativní stanovisko Ministerstva kultury ke Změně č. II ÚP, nesouhlasná vyjádření NPÚ) v dobré víře, že je záměr výškové budovy Šantovka Tower v souladu s právem a veřejným zájmem. Současně dle žalobce platí, že újma hrozící veřejnému zájmu je značná, neboť napadené rozhodnutí s konečnou platností posuzuje otázky, které negativně ovlivňují konkrétní chráněné hodnoty jako zachování kulturního dědictví či ochranu přírody a krajiny, zatímco újmu investora vzniklou v důsledku zrušení pravomocného územního rozhodnutí snižuje fakt, že je záměr stále ještě ve fázi projektové přípravy, nikoli realizace.

- Žalovaný požadoval odmítnutí, resp. zmítnutí žaloby. Postup žalobce se podle něj vymyká jeho dosavadní praxi tím, že vycházel pouze z podkladů, které mu předložil podatel podnětu k šetření a nevyžádal si spis ani stanovisko žalovaného, tudíž nemohl existenci závažného veřejného zájmu na podání žaloby objektivně posoudit. Tento závažný veřejný prokázán nebyl. Závazné stanovisko orgánu památkové péče nevykazovalo žádné zjevné vady či nedostatky a jeho nezákonnost nekonstatoval žádný k tomu kompetentní orgán. Tvrzení o nevratném poškození historického panoramatu města žalobce neopírá o žádný exaktní důkaz. Ani změna legislativy, v jejímž důsledku došlo k vyloučení účasti spolků v řízeních podle stavebního zákona, nemůže zakládat závažný veřejný zájem na podání žaloby, neboť pak by musel žalobce napadnout žalobou veškerá rozhodnutí dle stavebního zákona, kterými mohou být jakkoli dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny.
- Tvrzení, jimiž žalobce zpochybnil dobrou víru žadatele, jsou dle žalovaného spekulativní a nepodložená. Smlouva o spolupráci ze dne 6. 10. 2010 byla uzavřena statutárním městem Olomouc se společností SMC DEVELOPMENT a. s., nikoli s žadatelem. Dobrou víru žadatele nemůže zpochybňovat ani jeho tvrzená znalost osudu předchozích tří stanovisek orgánu památkové péče, neboť tato byla vydána ke stavbě jiných polohových a prostorových parametrů, a nadto dvě z nich byla zrušena z procesních důvodů. K tíži žadatele nelze zohledňovat ani proces projednávání Změny č. II ÚP a stavební uzávěry.

8. Žalobní body vymezil žalobce takto:

I. Ohrožení zájmu na ochraně hodnot městské památkové rezervace

9. Realizací záměru Šantovka Tower v ochranném památkovém pásmu MPR může dle žalobce dojít k zásadnímu narušení hodnot MPR a nevratnému poškození panoramatu města. Závazné stanovisko orgánu památkové péče je nezákonné, neboť (i) je v příkrém rozporu s podklady zpracovanými odbornými orgány, institucemi a osobami (vyjádřeními NPÚ ze dne 22. 2. 2018 a 11. 5. 2018, stanoviskem Vědecké rady generální ředitelky NPÚ ze dne 19. 9. 2013 a posudkem Ing. arch. Zdeňka Lukeše ze dne 3. 6. 2013), které shodně posoudily záměr z hlediska státní památkové péče jako nepřípustný či nevhodný s doporučením jeho odsunutí do vzdálenější polohy od historického centra; (ii) v něm přetrvávají vady, které vytýkal krajský úřad předchozím závazným stanoviskům v rámci přezkumných řízení, a to nedostatečné vyrovnání se s vyjádřením NPÚ, nedostatečné odůvodnění relevance zohledněných a nezohledněných vizualizací pohledů na dominanty historického jádra a porušení zásady legitimního očekávání ve vztahu k dříve posuzovaným stavbám; (iii) negativní ovlivnění MPR Olomouc stavbou Šantovka Tower shledalo i Ministerstvo kultury ve stanovisku ze dne 18. 8. 2016 ke Změně č. II ÚP, přičemž platí-li, že veřejná správa je uspořádána hierarchicky, je absurdní, pokud se přes jasně vyjádřený odlišný názor nadřízených orgánů prosadí názor prvostupňového orgánu. Nezákonné stanovisko však

nebylo v důsledku novely stavebního zákona účinné od 1. 1. 2018 přezkoumáno, neboť se proti územnímu rozhodnutí žádný z účastníků neodvolal.

- Žalovaný zdůraznil, že o umístění předmětné stavby se vedlo jediné řízení a dotčeným orgánem bylo vydáno jediné závazné stanovisko. Předchozí závazná stanoviska se týkala odlišné stavby (dům byl navrhován v jiné poloze vzhledem k MPR Olomouc a stavba měla odlišné stavebně technické parametry včetně tvaru). Podklady předchozích územních řízení tak nebyly pro nyní napadené územní rozhodnutí nijak relevantní, žalovaný z nich nemohl vycházet a činit z nich negativní závěry pro umístění dané stavby.
- Závazné stanovisko orgánu památkové péče je dostatečně určité, není vnitřně rozporné, je řádně odůvodněno, jsou v něm identifikovány jeho podklady a vypořádání se s nimi a záměr je posouzen ze všech aspektů ochrany památkové péče. Příslušným k vydání závazného stanoviska k záměru nacházejícímu se v ochranném pásmu památkové rezervace je dle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o památkové péči“), obecní úřad obce s rozšířenou působností, který je vázán jen právními názory nadřízených orgánů a soudů vydaných v konkrétní věci. Pokud by žalovaný zamítl žádost investora s odkazem na stanovisko Ministerstva kultury k neschválené Změně č. II ÚP, založil by nezákonnost svého rozhodnutí. Žádnou právní relevanci nemají pro územní řízení ani samotné do budoucna připravované změny územního plánu.
- Negativní stanoviska vědecké rady generální ředitelky NPÚ a Ing. arch. Lukeše byla podána k dřívějšímu záměru, proto se jimi nemohl žalovaný zabývat.
- Vyjádření NPÚ je podle § 14 odst. 6 zákona o památkové péči povinným, nikoli však závazným podkladem pro vydání závazného stanoviska orgánu památkové péče, tudíž rozpor s vyjádřením NPÚ nezakládá jeho nezákonnost. NPÚ vyšel z odůvodnění rozhodnutí ze dne 27. 7. 1987 o vyhlášení ochranného pásma MPR Olomouc, které však není závazné. Rozhodnutí o ochranném pásmu nestanoví žádné závazné limity, tudíž je třeba vždy individuálně posoudit působení konkrétního záměru na MPR Olomouc.
- NPÚ se ve svých vyjádřeních, na rozdíl od orgánu památkové péče, nedokázal přesvědčivě vypořádat s obsahem pro věc zásadního neurčitého pojmu „historické panorama“. Orgán památkové péče vyšel při stanovení obsahu tohoto pojmu z odborné práce PhDr. Mlčáka, z níž dovedl, že historické panorama Olomouce je jen částí celkového panoramatu města. Tato část se rozkládá na území dříve ohraničeném městskými hradbami, tj. na ploše vlastního území dnešní MPR (centrum kolem radnice, doplněné siluetou kostelních věží, především sv. Václava, Panny Marie Sněžné, sv. Mořice a sv. Michala). Za „historické panorama“ nelze označit pohled na celou současnou zástavbu města. Z hlediska zájmů památkové péče je tudíž třeba posuzovat jen dopady záměru na historické panorama, tj. na území uvnitř původního hradebního systému. Vnímání MPR Olomouc samotné přitom závisí na bodu/úhlu pohledu, tudíž je třeba vycházet ze znalosti místa a zvolit pro zachycení panoramatu města vhodné místo. Do dálkových pohledů na současné město vnesla změnu výstavba panelových sídlišť a průmyslových budov ve druhé polovině 20. století a vstupují do nich již dnes různé dominanty, které mají z některých sledovaných dálkových pohledů větší vliv než posuzovaná stavba (komín teplárny, vodojem, hotel Flóra, zástavba na ul. Wolkerova, RCO nebo BEA centrum). Štíhlá silueta Šantovky Tower dle závěru orgánu památkové péče na řadě vizualizací vhodně doplňuje stávající pohledy na město, aniž by negativně zasahovala do historického panoramatu, měla negativní vliv na konkrétní dominanty či rušila dálkové pohledy dle Regulačního plánu MPR Olomouc.
- Zásadním materiálem spolehlivě zobrazujícím projev stavby na horizontu města jsou vizualizace a eye-tracking analýza viditelnosti Šantovka Tower, zpracované nezávislými odborníky z katedry geoinformatiky UP v Olomouci, které orgán památkové péče v závazném stanovisku podrobně analyzoval a žalovaný tak vzal za prokázané, že v případě 16 míst

pohledů není Šantovka Tower vůbec vidět a viditelnost stavby z některých míst nebude mít z hlediska památkové péče dopad na samotné historické panorama. K protnutí navrhované stavby s klíčovými dominantami MPR Olomouc nedojde v takové míře, aby bylo možné hovořit o zničení panoramatu, jeho nerušené vnímání bude zachováno. NPÚ sám do územního řízení žádné vizualizace nepředložil. Jeho výběr dálkových pohledů nebyl zdůvodněn, je náhodný, nemá podklad v žádném územně plánovacím dokumentu či památkovém podkladu, jednalo se zřetelně o výběr tendenční s cílem prokázat viditelnost nové stavby a její dopad. Z rozhodnutí krajského úřadu ze dne 4. 9. 2011 NPÚ nesprávně dovodil, že existuje nutnost chránit veškeré pohledy na MPR Olomouc, avšak krajský úřad pouze připustil, že mohou existovat i jiné než v ÚP uvedené chráněné pohledy, přičemž však trval na důkladném objasnění volby místa takového pohledu, čemuž NPÚ nedostál.

- Účelem ochranného pásma je ochrana MPR Olomouc nikoli jejího „okolí“ či „širšího území kolem ní“, přičemž pozemky, na nichž byla stavba umístěna, se nenacházejí v území MPR, nýbrž na vnější hranici ochranného pásma. I pojem „prostředí kulturních památek“ vykládá NPÚ příliš extenzivně, a to v rozporu se stanoviskem Ministerstva kultury z 9. 8. 2005 nikoli ve vztahu ke konkrétní kulturní památce a také vychází z nesprávné úvahy, že prostředí kulturní památky zahrnuje mj. v zásadě vše, co je vidět v jejím pozadí. Také neuvedl žádný příklad, kdy by z důvodu umístění v pozadí památky byla zamítnuta žádost o umístění stavby.
- Tvzení NPÚ, že pod pojmem *výraz a charakter MPR* je nutné rozumět i hierarchii hodnot, které tato zástavba vyjadřuje, přičemž dominantami podílejícími se určujícím způsobem na charakteru MPR Olomouc jsou jen významné duchovní a municipální stavby nekomerčního charakteru, je jen jeho subjektivním názorem. Materiály katedry geoinformatiky prokázaly, že osoby pozorující panorama význam jednotlivých objektů nevnímají.
- Legitimním veřejným zájmem není zakonzervování města, Olomouc je živým městem, nikoli skanzenem, potřebuje nová rezidenční i komerční sídla. Objekt Šantovka Tower bude dle všech vizualizací organickou součástí stávající zástavby, kterou obohatí o moderní architektonický výraz. Kvalitní výškové stavby do moderního krajského města patří. Šantovka Tower obohatí celé panorama města, avšak nenaruší sevřenou historickou siluetu jádra, kterou je nutné považovat za konstantní a neměnnou.

II. Ohrožení zájmu na ochraně hodnot území

10. Záměr dle žalobce není v souladu s principy uvedenými v Politice architektury a stavební kultury České republiky, konkrétně s požadavkem na citlivé začleňování nových staveb do okolní zástavby s respektem k prostorovým vztahům, atmosféře místa a struktuře stávající zástavby i vztahu ke kulturnímu a přírodnímu dědictví.
11. Napadené rozhodnutí je v rozporu s ÚP (což konstatoval ve stanovisku ze dne 26. 10. 2018 i příslušný orgán územního plánování), neboť nerespektuje jeho požadavky na (i) blokovou strukturu zástavby v ploše 03/056P, (ii) posílení centrálního městského charakteru území a Wittgensteinovy ulice jako městské třídy a (iii) ochranu a rozvoj pohledově dominantních prvků zástavby historického jádra.
12. Ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí přiznal, že z dálkových pohledů NPÚ-01 a NPÚ-03 je Šantovkou Tower dotčena věž katedrály sv. Václava, nevyhodnotil, jak je v tom případě splněn požadavek „*chránit a rozvíjet pohledově dominantní prvky zástavby historického jádra*“, vyjádřený v bodě 3.3.2. ÚP. Rovněž se nevypořádal s požadavkem Regulačního plánu MPR Olomouc, jenž v kapitole J 1.4 uvádí ochranu dálkových pohledů na panorama historické části města a definuje požadavek na maximální možnou ochranu a zachování účinků siluety MPR Olomouc uplatňující se v dálkových pohledech. To činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.
 - Dle žalovaného je stavba v souladu s ÚP. Soulad záměru s blokovým typem struktury zástavby dostatečně odůvodnil na str. 18 a 19 napadeného rozhodnutí poměřením záměru s definicí

uvedenou v bodech 7.12.2. písm. c) a 4.7.2 písm. c) ÚP. Naplněn je definiční znak stavební čáry i vnější a vnitřní hrany zástavby. Soulad záměru s ustanovením o městském centru a městských třídách dostatečně odůvodnil na str. 19 a 20 napadeného rozhodnutí poměřením záměru s definicemi městského centra a městské třídy uvedenými v bodech 4.4.1. a 4.4.5 ÚP. Polycentrický systém města jako součást urbanistické koncepce nevylučuje možnost realizace bytových domů bez komerční náplně, postačuje, je-li možné v bezprostřední blízkosti umístit občanské vybavení, což je v posuzovaném případě splněno, neboť v blízkosti probíhá výstavba obytných domů s mateřskou školou a komerčními prostorami a probíhá i územní řízení o umístění stavby nového polyfunkčního obchodního domu. Nároky na kultivaci veřejných prostranství způsobem odpovídajícím významu městské třídy bezesporu v případě Wittgensteinovy ulice splní deklarovaná zelená plocha při vstupu do předmětného bytového domu. Ozeleněná terénní podnož nemůže být důvodem nemožnosti realizovat kultivovaný veřejný prostor a městský charakter Wittgensteinovy ulice. Soulad záměru s požadavkem chránit a rozvíjet pohledově dominantní prvky zástavby historického jádra (veduty) žalovaný dostatečně odůvodnil na str. 21 a 22 napadeného rozhodnutí poměřením záměru s bodem 3.3.2. písm. a) první odrážky ÚP, který je však třeba vnímat jen jako obecný koncepční regulativ. Podrobnější určení - kontrolní mechanismus ochrany panoramatu představuje na úrovni ÚP jeho bod 3.3.2. písm. g), vymezuující místa důležitých pohledů. Žalobcem zdůrazňované dálkové pohledy NPÚ-01, NPÚ-03 a NPÚ-04 nejsou v ÚP uvedeny, nacházejí se podél řeky Moravy jižně od záměru, přičemž fotografie obsažené v ÚP dokazují, že je pohled na vedutu z této pozice zastíněn vegetací, což pohledy NPÚ nezohledňují. Do ÚP pak tato pozice nebyla zařazena i proto, že jižně od záměru již byly orgánem památkové ochrany schváleny plochy s maximální výškou zástavby, která pohledy na vedutu znemožní.

- Stanovisko orgánu územního plánování ze dne 26. 10. 2018 bylo příliš obecné, proto se s ním žalovaný i obecně vypořádal a podrobně posoudil soulad záměru s ÚP následně sám.

III. Ohrožení zájmu na příznivé životní prostředí

13. Vydáním napadeného rozhodnutí bez závazného stanoviska orgánu ochrany přírody podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), došlo podle žalobce k porušení práva na příznivé životní prostředí, neboť nebyla zajištěna ochrana krajinnému rázu. Podmínky pro aplikaci § 12 odst. 4 ZOPK nebyly splněny, jelikož byla soudem zrušena výšková regulace v ÚP pro plochu 03/056P, v níž se záměr nachází, a nová výšková regulace nebyla s orgánem ochrany přírody zatím dohodnuta, neboť Změna č. II ÚP zavádějící znovu výškovou regulaci nebyla schválena. Současně vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody ze dne 15. 11. 2018 žádné konkrétní a s orgánem ochrany přírody dohodnuté požadavky na ochranu krajinného rázu v rozporu s požadavky zákona a judikatury nezmiňuje.

- Krajinný ráz nebylo dle žalovaného třeba dle § 12 odst. 4 ZOPK posuzovat, neboť ÚP obsahuje plošnou i prostorovou regulaci. Ačkoli soud zrušil výškovou regulaci v ploše 03/056P, obsahuje ÚP nadále další parametry prostorové regulace – zastavěnost, minimální podíl zeleně a blokový typ zástavby. Nadále také platí místa dálkových pohledů, která stanovení maximální výšky suplují.
- Orgán ochrany přírody si již v roce 2013 při posuzování 1. varianty navrhovaného umístění stavby Šantovka Tower, kdy ještě nebyl schválen ÚP, vyžádal v rámci prevence při ochraně životního prostředí od investora posouzení vlivu záměru na krajinný ráz. Toto posouzení bylo v říjnu 2013 zpracováno společností AGERIS s. r. o. Následně byl 15. 9. 2014 schválen ÚP, v němž bylo pro zastavěné území stanoveno plošné a prostorové uspořádání dohodnuté s orgánem ochrany přírody. S eventualitou zrušení pouze výškové regulace v jedné z ploch za současného ponechání územního plánu v platnosti ZOPK nepočítá, tudíž dospěl orgán ochrany přírody k závěru, že ve vztahu k jedinému spornému bodu, jímž je zrušená výšková regulace, je možné se znovu vrátit k uvedenému odbornému posudku z r. 2013, který

navrženou výšku objektu bez připomínek akceptuje. Orgán ochrany přírody dospěl k závěru, že nemá žádný procesní ani věcný důvod se záměrem z hlediska ochrany krajinného rázu nesouhlasit. Rovněž si vyžádal i odborné posouzení možného negativního dopadu záměru na migrační trasy volně žijících ptáků.

IV. Ohrožení zájmu na nestranném rozhodování orgánu státní správy

14. Napadené rozhodnutí bylo podle žalobce vydáno v rozporu s § 14 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, neboť ve věci existuje významné systémové riziko podjatosti, tj. riziko podjatosti všech úředníků Magistrátu města Olomouc, neboť ti jsou zaměstnanci města a rozhodovali o věci, na níž má město výrazný zájem daný Smlouvou o spolupráci v oblasti infrastruktury a budoucích smlouvách, uzavřenou dne 6. 10. 2010 se společností SMC Development, a. s., kterou se město zavázalo pod hrozbou sankcí nebránit stavební činnosti developera v dotčené lokalitě, tj. brownfieldu po bývalém podniku MILO.
15. Případ splňuje kritéria systémového rizika podjatosti, formulovaná v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2012, č. j. 1 As 89/2010-119, neboť (i) jde o případ medializovaný, politicky významný a silně kontroverzní; (ii) prokazatelně je dán ekonomický zájem města na realizaci dané stavby podpořený uvedenou Smlouvou o spolupráci, přičemž město činí kroky zřetelně vedené snahou, aby se vyhnulo důsledkům porušení uvedené smlouvy - je nečinné při projednávání Změny č. II. ÚP, ačkoli má na jejím vydání zájem (v této souvislosti se jako účelové jeví také oznámení Ministerstva kultury ze dne 18. 1. 2019, vydané v době, kdy jej řídil doc. Mgr. Antonín Staněk, Ph. D., jenž byl současně primátorem statutárního města Olomouce, o tom, že ministerstvo zahájilo proces přehodnocování svého stanoviska ke Změně č. II ÚP, přičemž do vydání žalobou napadeného rozhodnutí ministerstvo žádné další kroky nečinilo), nevydalo územního opatření o stavební uzávěře Radou města Olomouce, jímž by se nevyhovující přechodný stav deregulace dotčeného území v důsledku zrušení části ÚP vyřešil, a nepodalo odvolání proti napadenému rozhodnutí; (iii) dne 13. 9. 2018 se developer obrátil ve věci stavby Šantovka Tower dopisem na primátora města, 1. náměstka primátora, tajemníka magistrátu a vedoucí odboru investic, v němž jim důrazně připomněl, že má s městem uzavřenou Smlouvu o spolupráci, ze které vyplývají pro město závazky, z nichž akcentoval čl. 6.1(c), 7.2(a) a 7.2(b) předmětné smlouvy, a dále vyzval město, aby mu ve smyslu čl. 7.2(b) smlouvy poskytlo součinnost spočívající v tom, že s ním bude předem konzultovat jakýkoliv krok, který jako účastník řízení město hodlá, anebo v budoucnu bude hodlat činit v rámci vedeného územního řízení. Dopis považuje žalobce za nátlak na město, aby v územním řízení nepostupovalo nezávisle, ale pod tíhou závazků vyplývajících z uvedené smlouvy, přičemž existuje vážná pochybnost, že vedoucí odboru stavebního a odboru památkové péče mohly jednat pod tlakem tajemníka města, který je jejich přímým nadřízeným a jemuž byl tento dopis rovněž adresován; (iv) někteří členové zastupitelstva a rady města vyjadřovali záměru podporu v médiích i na veřejných zasedáních zastupitelstva (JUDr. Martin Major, MBA, Mgr. Miroslav Žbánek, MPA), přičemž vyjádření podpory záměru samosprávnými zástupci kraje bylo např. důvodem závěru o podjatosti Krajského úřadu Pardubického kraje v případě elektrárny Chvaletice.
16. Žalobce si je vědom změny právní úpravy s účinností od 1. 11. 2018, avšak novelizovaný § 14 odst. 2 správního řádu neznámá, že by systémové riziko podjatosti ve smyslu zmíněného usnesení rozšířeného senátu přestalo existovat. Rovněž podle důvodové zprávy k zákonu č. 176/2018 Sb. nová právní úprava nevyklučuje individuální posouzení podjatosti v souladu s důvody uvedenými v § 14 odst. 1 správního řádu. Námitku podjatosti úředníků města uplatnil NPÚ v podnětu k zahájení přezkumného řízení, avšak krajský úřad se jí nezabýval.
 - Žalovaný odmítl, že by zástupci statutárního města Olomouce vyvíjeli na jeho úředníky nátlak či jinak ovlivňovali úřední osoby podílející se na rozhodování o záměru Šantovka Tower. Na toto téma dle žalovaného mezi stavebním úřadem a vedením města neprobíhala žádná komunikace. Úřední osoby se dle svého hodnocení nedostaly do situace, kdy by měly

postupovat podle § 14 správního řádu a nedošlo u nich k naplnění rizika systémové podjatosti. Námitka podjatosti nebyla v řízení vznesena.

- Novelizace § 14 odst. 2 správního řádu dle žalovaného výrazně posunula výklad pojmu systémové podjatosti, je třeba jej nyní vykládat úžeji, přičemž část odborné veřejnosti si dokonce klade otázku, zda lze na úředníky samosprávných celků vůbec aplikovat ustanovení o vyloučení pro podjatost, je-li zdrojem pochybností o nepodjatosti zaměstnanecký poměr k tomuto celku, a to i v případě přistoupení další skutečnosti. V posuzované věci v každém případě nebyla kritická míra systémového rizika podjatosti překročena. Město nemá skutečný materiální zájem na výsledku řízení, nerozhoduje se o jeho právech a povinnostech. Mezi zástupci města nelze identifikovat osobu, která by měla zájem na určitém výsledku daného řízení a byla schopna působit na úředníka žalovaného rozhodujícího v dané věci, a nečiní to ani žalobce. Mediální vyjádření některých zástupců města nevybočují z obvyklého jednání podobně postavených osob a nelze je hodnotit jako nátlak na úředníky. Tato podpurná vyjádření byla nadto bohatě vyvážena mediálními vyjádřeními odpůrců stavby. Nejde o politicky významnou věc. Jde o bytový dům, nikoli o stavbu strategického významu či veřejně prospěšnou stavbu, na níž by mělo mít město výrazný zájem. Jedná se o ryze soukromý zájem investora bez většího dopadu do veřejnoprávní sféry. Příklad s chvaltickou elektrárnou je tak nepřipadný.
- Smlouvu o spolupráci ze dne 6. 10. 2010 neměl žalovaný k dispozici. Jedná se o závazkový vztah města se společností SMC DEVELOPMENT a. s., nikoli s žadatelem, přičemž z dostupných informací nevyplývá, že by uvedená společnost svá práva a povinnosti z uvedené smlouvy na žadatele postoupila, a naopak z nich vyplývá, že se tato smlouva týkala spolupráce a koordinace činností při výstavbě infrastruktury v souvislosti se zcela jinými záměry – výstavba tramvajové trati ze strany města a obchodní galerie ze strany developera. Nadto byla smlouva uzavřena ještě před nabytím účinnosti ÚP, a tudíž, pokud by město skutečně jednalo pod hrozbou sankcí vyplývajících z této smlouvy, těžko by podávalo do předmětného řízení námitku a zajisté by v roce 2014 nepřijalo ÚP obsahující výškovou regulaci znemožňující v dané ploše umístit předmětnou stavbu.
- Dopis ze dne 13. 9. 2018, adresovaný mj. tajemníkovi žalovaného, byl aktivitou developera SMC DEVELOPMENT a. s., které nemohl žalovaný nijak zabránit. Postup bývalého primátora Staňka ani mediální vystoupení některých zástupců města neměly na rozhodovací činnost žalovaného žádný vliv.
- K nečinnosti pořizovatele Změny č. II ÚP i Zastupitelstva města Olomouce při pořizování Změny č. II ÚP sice došlo, jak konstatoval krajský úřad sdělením ze dne 13. 5. 2019, proces se však obnovil a po výběru nového zhotovitele je pokračováno ve zpracování návrhu.

Obsah stanovisek osob na řízení zúčastněných

Office Park Šantovka s. r. o. a Šantovka Tower a. s.

17. Investor (pozn. soudu – takto soud nadále souhrnně označuje obě uvedené společnosti, které se ve věci vyjadřovaly společně) požadoval odmítnutí, popř. zamítnutí žaloby. Stejně jako žalovaný zdůraznil, že žaloba podle § 66 odst. 3 s. ř. s. by měla být vyhrazena zjevným nejzávažnějším případům nezákonností, kdy existuje jednoznačná shoda na potřebě nápravy, avšak pro nezamýšlenou mezeru v procesních předpisech není jiný nástroj k jejímu provedení. Veřejný ochránce práv by proto měl být při využívání tohoto institutu, jímž dochází k prolamování základních pravidel fungování právního státu, mimořádně zdrženlivý. To však podle investora v posuzovaném případě nebyl, neboť podstatou jeho výtek je jen polemika s výkladem neurčitých právních pojmů užitých v ÚP nebo v právních předpisech, což požadavky § 66 odst. 3 nenaplní. Žalobce podle investora nepoukázal na žádné konkrétní porušení právních předpisů, ani na to, jak údajně nesprávné výklady žalovaného naráží na závažný veřejný zájem, přičemž i kdyby

k porušení zákona došlo, nemohou tvrzená porušení dosáhnout intenzity požadované pro podání žaloby ve veřejném zájmu. Stejně jako žalovaný také investor zpochybnil věrohodnost žalobcových zdrojů informací (aktivisté) a řádnost a nestrannost jeho postupu ve věci, neboť si před podáním žaloby nevyžádal spis ani vyjádření žalovaného, investora a dotčených orgánů a ignoroval i postoj krajského úřadu k podnětům k přezkumnému řízení.

18. Klíčový je dle investora nesouhlas žalobce s věcným posouzením vhodnosti stavby z hlediska požadavků na památkovou ochranu. Žalobce však dle investora z podstaty věci nemůže disponovat odborností a znalostí lokality srovnatelnou s odborným orgánem, který záměr posuzoval, nota bene neměl-li k dispozici ani spis orgánu památkové péče. Přezkum odborného stanoviska orgánu památkové péče je omezen na dodržení zákonných podmínek, přičemž žádnou nezákonnost v tomto směru žalobce neprokázal. I přes oprávnění vyjádřit názor k otázce vhodnosti stavby Šantovka Tower není žádný subjekt zákonem zmocněn k nahrazení stanoviska Magistrátu města Olomouce v působnosti orgánu památkové péče stanoviskem vlastním. Prvá dvě kladná závazná stanoviska orgánu památkové péče (týkající se umístění stavby blíže MPR) byla zrušena krajským úřadem jen pro údajně nedostatečné odůvodnění, k hodnocení věcného posouzení ostatně neměl krajský úřad ani pravomoc. Investor následně v roce 2017 projekt přepracoval a přesunul stavbu na méně exponované místo, přičemž k novému posouzení orgánem památkové péče nechal zpracovat klíčové odborné podklady, a to analýzy vlivu stavby na více než 3 desítky pohledů na MPR Olomouc, k čemuž byly využity nejmodernější geoinformatické technologie a programové prostředky. Žalobce se naopak opírá jen o stanoviska osob, které nikdy neměly k dispozici relevantní podklady, stanovisko NPÚ k předchozímu umístění stavby, stanovisko NPÚ, které nebylo pro orgán památkové péče závazné a s nímž se argumentačně vypořádal, a stanoviska orgánů (Ministerstva kultury a krajského úřadu), které neměly pravomoc záměr věcně posuzovat.
19. Ostatní body žaloby označil investor za toliko zástupné. Ve vztahu k blokové struktuře zástavby, jejíž parametry stavba naplňuje, nepřinesl žalobce dle investora žádné nové argumenty a současně nereflektoval analýzy stavebního úřadu. Ve vztahu k aplikovatelnosti postupu podle § 12 odst. 4 ZOPK opírá žalobce svůj závěr, že výšková regulace je nutnou náležitostí plošného a prostorového uspořádání území, pouze o metodiku MŽP, která však není závazná a výšková regulace je v ní uvedena jen jako příklad. Naplnění pojmu bloková struktura zástavby ani polemika nad tím, zda zrušení výškové regulace znamená absenci podmínek plošného a prostorového uspořádání v územním plánu, však jednoznačně nedosahují intenzity „závažného veřejného zájmu“ k podání žaloby.
20. Námitku rizika systémové podjatosti považuje investor za zarážející, neboť sám naopak od roku 2014 čelí štvavé kampani proti jeho projektu, veřejným odsudkům a nezákonným postupům k zabránění realizace stavby. Akcentoval, že město v roce 2014 navzdory jeho námitkám přijalo ÚP s nezákonným výškovým limitem k danému území, který byl následně zrušen soudem, přičemž argumentace Ministerstva kultury, které ve svém závazném stanovisku k ÚP na přísné výškové regulaci trvalo, se od té doby nijak neposunula, neboť ministerstvo stále zdůvodňuje požadavek pohledem na MPR Olomouc z jihu, který byl soudy odmítnut jako nelegitimní. Dále musel investor čelit pokusům o přijetí dalšího nezákonného výškového regulativu formou změny ÚP, snaze vydat stavební uzávěru v rozporu se zákonnými podmínkami a opakovanému rušení kladného závazného stanoviska orgánu památkové péče v přezkumném řízení z podnětu NPÚ. Údajnou systémovou podjatost dle investora vyvrací i skutečnost, že stavební úřad již jednou protiprávně zastavil územní řízení ohledně dané stavby (v jejím původním umístění), což následně odvolací orgán zrušil. Stavební úřad se tedy zjevně nesnažil stavbě nijak „dopomoci“. Žalobce touto námitkou dle investora rovněž nepřipustně směšuje postavení města jako účastníka územního řízení v rámci samostatné působnosti s postavením stavebního úřadu jako orgánu rozhodujícího v přenesené působnosti. Smlouva o spolupráci z r. 2010 mezi městem a právním předchůdcem investora (který vyžadoval smlouvu z důvodu spolufinancování

tramvajové trati) nezavazuje magistrát při výkonu přenesené působnosti, nadto od uzavření smlouvy uplynula řada let, vedení města se v mezidobí výrazně obměnilo a osobní vztah současného vedení k záměru nelze ze samotné smlouvy dovozovat.

statutární město Olomouc

21. Statutární město se ztotožnilo s žalovaným a investorem v závěru, že žaloba není přípustná, neboť na podání žaloby není závažný veřejný zájem, a je-li přípustná, pak není důvodná. V posuzovaném případě se územního řízení se účastnila řada subjektů, které měly možnost hájit své zájmy, využít opravné prostředky včetně námitky podjatosti a ačkoli jsou na stavbu z architektonického a památkového hlediska různé názory, řízení bylo po dlouhé době zakončeno vydáním rozhodnutí, které má oporu v provedeném dokazování. Statutární město se vyjádřilo především k otázce podjatosti. Posuzovaný případ dle jeho názoru kritické hranice systémového rizika podjatosti nedosahuje, přičemž podstatný je i zužující posun, který přinesla do § 14 správního řádu novela. Zdůraznilo, že se jedná o stavbu bytového domu bez jakéhokoli politického a ekonomického významu pro město. Stavební úřad se za podjatý nepovažoval. Význam Smlouvy o spolupráci z roku 2010 spočíval v koordinaci činnosti při výstavbě infrastruktury a budoucích smluv na vybudovanou infrastrukturu navazujících v souvislosti se zcela jinými stavebními záměry (výstavba tramvajové trati ze strany města a obchodní galerie ze strany SMC Development), přičemž město v žádném případě nerezignovalo na to, že bude v následných jednáních respektovat právo a zájmy svých občanů, což také učinilo např. přijetím ÚP Olomouc v roce 2014, který pro oblast zájmu developera stanovil výškovou regulaci. Ze smlouvy nevyplývá, že by se měla týkat i Šantovky Tower. Odmítlo, že by zastupitelé a radní města jakkoli zasahovali do rozhodování žalovaného, ovlivňovali územní řízení a že by na jeho výsledku měli osobní či jiný zájem. Mediální vyjádření některých představitelů města jsou součástí transparentnosti jejich postojů, vyjadřují osobní názory a jejich cílem není ovlivnit úředníky. Zdůraznilo, že Rada města Olomouce dne 18. 2. 2019 přijala usnesení, jímž souhlasila s podáním námítky proti výšce stavby, která byla v územním řízení uplatněna. Nepřijetí Změny č. II. ÚP Olomouc ani nepodání odvolání proti předmětnému územnímu rozhodnutí nelze přičítat zájmu města na výsledku vyhovujícím investorovi, nýbrž obtížnosti tvorby vůle kolektivními orgány samosprávy a tomu, že se jedná o otázku, na kterou existují obecně i odborně různé názory. Zvýšený zájem města o projekt a jeho snahu jej prosadit nelze dovozovat ani z dopisu SMC Development ze dne 13. 9. 2018, neboť obsah příchozí pošty není adresát s to ovlivnit, přičemž orgány města ani nepovažovaly předmětný dopis za nátlakový.

Za krásnou Olomouc

22. Spolek Za krásnou Olomouc podpořil žalobce. Stavba Šantovka Tower dle něho představuje zásah do životního prostředí, neboť poškozují historické panorama města Olomouce a zasahuje do krajinného rázu, přičemž spolku byla protiprávně odňata možnost účastnit se územního řízení (stavební úřad měl podle čl. II bodu 10 části první zákona č. 225/2017 Sb. při posuzování možného účastenství spolku postupovat podle zákona o ochraně přírody ve znění účinném do 31. 12. 2017) a krajský úřad se řádně nezabýval obsahem podnětů k zahájení přezkumného řízení (zejména námitkou systémové podjatosti), proto učinil podnět k podání žaloby k veřejnému ochránci práv. Spolek zdůraznil, že k závěru o systémové podjatosti není nezbytnou podmínkou identifikace konkrétních osob ve vedení města, jež mají k záměru osobní vztah. Konstatování stavebního úřadu o dodržení regulativu blokové struktury zástavby je dle spolku založeno jen na spekulacích a nemůže obstát. Změna umístění záměru nebyla dle spolku ze strany investora vstřícným ústupkem, nýbrž nutností po nezískání výjimky z odstupových vzdáleností staveb. Nadto nelze souhlasit s tím, že je nová poloha stavby méně exponovaná zejména s ohledem na citlivé jižní pohledy na historické jádro (viz Regulační plán MPR Olomouc). Stavba je rovněž stále viditelná z MPR (z Blažejského náměstí) a dostává se do kolize i s michalským návrším u pohledu MP-27. K poškození panoramatu města dochází i jen vzájemnou konkurencí záměru a dominantních prvků zástavby historického jádra.

C) Posouzení věci krajským soudem

23. Podle § 66 odst. 3 s. ř. s. *žalobu je oprávněn podat veřejný ochránce práv, jestliže ke jejímu podání prokáže závažný veřejný zájem.*
24. Jak již zdejší soud uvedl v usnesení o přiznání odkladného účinku žaloby, není dle názoru odborné literatury úprava aktivní procesní legitimace veřejného ochránce práv šťastná, neboť se logicky prolíná s otázkou posouzení důvodnosti žaloby. Soud proto musí i za účelem posouzení podmínek řízení nařídít jednání a provést důkazy. Bez jejich provedení mohl soud žalobu odmítnout pouze tehdy, pokud by dospěl k závěru, že žalobce neunesl ani svou povinnost tvrzení o existenci závažného veřejného zájmu k podání žaloby. To však v posuzovaném případě dle závěru soudu nenastalo.
25. Důkazem obecně zdrženlivého přístupu žalobce k využívání aktivní procesní legitimace podle § 66 odst. 3 s. ř. s. je bezpochyby skutečnost, že dle evidence judikatury se skutečně jedná historicky o teprve třetí případ, kdy žalobce své pravomoci podat žalobu ve veřejném zájmu využil. Zda byl žalobce zdrženlivý (či spíše dostatečně pečlivý) při obstarávání podkladů pro zvážení podání žaloby v této konkrétní věci, bylo ze strany žalovaného, města a investora silně zpochybňováno. Kritika žalobce v tomto ohledu však nemá dle krajského soudu žádný praktický dopad pro posouzení přípustnosti žaloby, neboť jednoznačně platí, že postup upravený v zákoně č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, tj. provádění šetření s povinností umožnit dotčenému správnímu úřadu se ke zjištění o pochybeních vyjádřit ve smyslu § 18 uvedeného zákona, nemusí ochránce před podáním žaloby podle § 66 odst. 3 s. ř. s. vyčerpat. Krajský soud proto neprovedl důkazy navržené investorem k prokázání tvrzení, že žalobce postupoval před podáním žaloby nestandardně. S žalovaným a dalšími účastníky řízení, kteří žalobci oponovali, se však lze jednoznačně ztotožnit v tom, že seznámení žalobce se správním spisem i poskytnutí možnosti dotčeným správním úřadům k vyjádření by mělo být před podáním žaloby podle § 66 odst. 3 s. ř. s. žádoucím standardem.
26. Kromě postupu upraveného v zákoně č. 349/1999 Sb. není v případě žaloby podané dle § 66 odst. 3 s. ř. s. třeba ani to, aby byly vyčerpány před jejím podáním řádné opravné prostředky. Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 8. 10. 2014, č. j. 15 A 108/2013-138 uvedl: *„Podle § 5 s. ř. s., resp. § 68 písm. a) s. ř. s. je možno domáhat se soudní ochrany ve správním soudnictví pouze po vyčerpání řádných opravných prostředků. Po posouzení relevantních souvislostí došel krajský soud k závěru, že lpění na vyčerpání řádných opravných prostředků v případě žaloby podané z důvodu ochrany veřejného zájmu, tedy žaloby, kterou podává veřejný ochránce, jenž nemůže podat řádný opravný prostředek, by nebylo v souladu s rozumným výkladem práva, neboť by možnost podání takové žaloby byla odvislá od podmínky, jejíž splnění není v moci veřejného ochránce práv. Při striktně slovním výkladu procesního předpisu by mohlo dojít k situaci, že v případě, kdy by správní orgán mimo stavebníka (který se však opravným prostředkem v případě, že je mu rozhodnutím stavebního úřadu plně vyhověno, bránit nebude) žádné další účastníky řízení nepřipustil, či ostatní účastníci by se opravnými prostředky nebránili, by veřejný ochránce práv fakticky nemohl správní žalobu ve veřejném zájmu podat, což jistě nebylo úmyslem zákonodávce. Soud je proto toho názoru, že veřejný ochránce práv může podat žalobu z důvodu veřejného zájmu, aniž by byly ve správním řízení vyčerpány řádné opravné prostředky.“* S tímto závěrem se zdejší soud zcela ztotožňuje. Skutečnost, že napadené rozhodnutí je rozhodnutím prvostupňovým, tedy překážku přípustnosti žaloby nevytváří. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce před podáním žaloby podle § 66 odst. 3 s. ř. s. pochopitelně není povinen podat podnět k zahájení přezkumného řízení ani trvat na tom, aby byl takový podnět podán kýmkoli jiným (byť v posuzované věci k tomu došlo), neboť se nejedná o řádný opravný prostředek.
27. S nízkou procesní aktivitou žalobce při podávání žalob podle § 66 odst. 3 s. ř. s. jde ruku v ruce fakt, že k otázce prokázání závažného veřejného zájmu na podání žaloby k ochraně veřejného zájmu existuje velmi omezená judikatura. Zásadní je tak zejména série rozsudků Krajského soudu v Ústí nad Labem a na něj navazujících rozsudků devátého senátu Nejvyššího správního soudu týkajících se žaloby ochránce proti Městskému úřadu Duchcov, kde napadeným bylo rozhodnutí

o umístění a povolení stavby fotovoltaické výroby elektrické energie v k. ú. Moldava (proto věc *FVE Moldava*). V tomto případě byl žalobce v konečném součtu v soudním řízení úspěšný, neboť dosáhl (v podstatném rozsahu) zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Druhým případem pak byla žaloba proti České správě sociálního zabezpečení ve věci invalidního důchodu, kterou odmítl Krajský soud v Brně usnesením ze dne 21. 4. 2021, č. j. 41 Ad 22/2018-77 s odůvodněním, že žalobce závažný veřejný zájem na podání žaloby ani řádně netvrdil.

28. V rozsudku ze dne 18. 6. 2015, č. j. 9 As 294/2014-114 (první rozsudek devátého senátu ve věci *FVE Moldava*), Nejvyšší správní soud uvedl, že žaloba podle § 66 odst. 3 s. ř. s. nepředstavuje rozšíření palety nástrojů v působnosti žalobce, předvídaných zákonem č. 349/1999 Sb. Z výjimečného oprávnění by se tak totiž dle Nejvyššího správního soudu stal zcela běžný nástroj, jehož jediným účelem by bylo pouze odstranění nezákonného rozhodnutí. Ustanovení § 66 odst. 3 s. ř. s. nelze dle Nejvyššího správního soudu vykládat tak, že má-li žalobce za to, že došlo k vydání nezákonného rozhodnutí, pak má procesní legitimaci k podání žaloby. Při tomto výkladu by jediným důsledkem procesní legitimace žalobce byla nikoli ochrana závažného veřejného zájmu, ale „odklizení“ jakéhokoliv nezákonného rozhodnutí, tj. i rozhodnutí, jehož důsledky by závažný veřejný zájem chráněný zvláštními zákony (již) neohrožovaly. Takový výklad by odporoval úmyslu zákonodárce vyjádřenému v § 66 odst. 3 s. ř. s. (viz bod 44 rozsudku).
29. Základní podmínkou přípustnosti žaloby podle § 66 odst. 3 s. ř. s. podle Nejvyššího správního soudu je, že z jejího obsahu musí jednoznačně vyplývat, že zájmy, na jejichž ochranu žalobce vystupuje, jsou skutečně závažnými veřejnými zájmy a nejedná se o partikulární zájmy konkrétních osob. Veřejný zájem je dle Nejvyššího správního soudu právní pojem s neostřím významem, který by měly zákony blíže specifikovat a definovat. Je kategorií, která má u každého rozhodnutí svůj konkrétní obsah spojený s okolnostmi konkrétního případu. Lze jej vyvodit z právní úpravy a jejích dílů, z právní politiky a posouzením různých hodnotových hledisek podle úkolů správy v příslušných oblastech, např. sociální, kulturní, ochrany životního prostředí apod. (viz bod 38 rozsudku a tam citovaná literatura). První rozsudek devátého senátu pak zdůrazňuje, že veřejným zájmem není cokoli, co za veřejný zájem pokládá např. správní orgán, ale jen to, co jako veřejný zájem chrání zvláštní zákony.
30. Úlohou aktivní procesní legitimace podle § 66 odst. 3 s. ř. s. podle prvního rozsudku devátého senátu není ochrana subjektivních práv a soukromých zájmů osob, které žalobu proti rozhodnutí správního orgánu nepodaly, ale ani ochrana široce pojímaného konceptu veřejného zájmu (aby byla vydávána zákonná a proporcionální rozhodnutí). Prokázání závažného veřejného zájmu k podání žaloby subjektem, kterému obecná žalobní legitimace nesvědčí, proto nelze ztotožňovat se zájmem na zákonnosti rozhodnutí správních orgánů a obecném dodržování právních předpisů. Jak výstižně shrnul v této věci investor v podání ze dne 23. 4. 2020: „*K uplatnění aktivní legitimace k podání žaloby k ochraně závažného veřejného zájmu nepostačuje zájem na bezvadné aplikaci právních předpisů, nýbrž je zapotřebí prokázat závažný veřejný zájem na dosažení stavu, ke kterému má dojít na základě bezvadné aplikace právních předpisů.*“ Vždy tak bude dle Nejvyššího správního soudu nutné v každé konkrétní věci závažný veřejný zájem nalézt a prokázat jej, přičemž závažný veřejný zájem ve smyslu § 66 odst. 3 s. ř. s. musí existovat jen na samotném projednání žaloby.
31. V reakci na závěry Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 10. 2014, č. j. 15 A 108/2013-138, devátý senát v prvním rozsudku zdůraznil, že prokázání závažného veřejného zájmu na podání žaloby nelze ztotožnit s tím, že ve správním řízení, ve kterém bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, pravděpodobně došlo k porušení právních předpisů sloužících k ochraně závažného veřejného zájmu a že toto porušení právních předpisů mohlo způsobit nezákonnost rozhodnutí. Z takového vymezení podmínek žalobní legitimace není podle prvního rozsudku devátého senátu zřejmé, v čem závažný veřejný zájem na projednání konkrétní žaloby a k otevření již pravomocně skončeného řízení spočívá, natož aby jej žalobce prokázal.

32. Konkrétněji Nejvyšší správní soud v odst. 49 uvedeného rozsudku uvedl: „*Obrožení veřejného zájmu nebude obecně dáno např. v těch případech, kdy ke dni podání žaloby proti rozhodnutí o povolení stavby, již byla vydána všechna povolení, stanoviska, výjimky apod. Obrožení závažného veřejného zájmu bude naopak dáno, pokud ke dni podání žaloby trvá poškození či obrožení zvláště závažných právem chráněných zájmů a pokud toto poškození či obrožení je tak intenzivní a z hledisek celospolečenských natolik nepřijatelné, že je ani při poměření se zájmem na ochraně právní jistoty a na ochraně vztahů, které v mezidobí vznikly, nelze v žádném případě strpět. Bude trvat např. i tam, kde přijde o zákonem zakázanou činnost ve zvláště chráněném území, jinými slovy kdy ze zájmu činnosti (např. umístění stavby) nebyla udělena potřebná výjimka. V takovém případě přijde o přetrvávající činnost ex lege zakázanou a stále obrožující zvláště chráněné území.*“
33. Závěr tohoto rozsudku lze tedy shrnout tak, že žalobci bude svědčit aktivní procesní legitimace ve smyslu § 66 odst. 3 s. ř. s., jestliže v podané žalobě v právě popsaném smyslu jednoznačně vymezí závažný veřejný zájem, na jehož ochranu vystupuje, a prokáže nutnost jeho ochrany v době podání žaloby, přičemž podaří-li se mu to, musí krajské soudy ještě zvažovat otázku ochrany právní jistoty a práv nabytých v dobré víře jiných osob.
34. Krajský soud v Ústí nad Labem tento výklad následoval a v rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 15 A 108/2013-277 po provedení dokazování dospěl k závěru, že ve vztahu k rozhodnutí, jímž byla umístěna a povolena stavba FVE, v době podání žaloby existoval závažný veřejný zájem spočívající jednak ve skutečnosti, že stavba byla umístěna a povolena v prostoru Ptáčích oblasti Východní Krušné hory náležejícího do celistvé evropské soustavy území se zvýšeným stupněm ochrany Natura 2000, aniž by existovala v době vydání tohoto rozhodnutí potřebná rozhodnutí o povolení výjimek příslušných orgánů ochrany přírody a o předmětných výjimkách nebylo kladně pravomocně rozhodnuto ani v době podání žaloby, a dále ve skutečnosti, že pravomocným rozhodnutím v trestním řízení bylo rozhodnuto, že toto rozhodnutí bylo vydáno jako výsledek trestné činnosti osob, které za tuto činnost byly pravomocně odsouzeny (úřednice vydaly rozhodnutí, aniž by zjevně byly splněny veškeré zákonné podmínky pro jeho vydání – nebyl udělen souhlas s odnětím půdy ze ZPF), neboť krajský soud považoval za nepřijatelné, aby byla ze soudního přezkumu vyloučena správní rozhodnutí vydaná jako výsledek trestné činnosti pouze v důsledku toho, že předmět správního rozhodnutí byl zkonsumován a adresát takového rozhodnutí neměl zájem iniciovat jeho přezkum, neboť předmětné rozhodnutí bylo v jeho prospěch. Krajský soud proto uzavřel, že žalobce měl aktivní žalobní legitimaci ve smyslu § 66 odst. 3 s. ř. s. ve vztahu k rozhodnutí o umístění a povolení FVE, neboť šlo o stavbu nadzemní, která nadále negativně působila ve zvláště chráněném území a toto rozhodnutí bylo vydáno jako výsledek trestné činnosti.
35. Nejvyšší správní soud pak rozsudkem ze dne 14. 7. 2016, č. j. 9 As 24/2016-109 aproboval závěr krajského soudu a shrnul: „*Aktivní procesní legitimace veřejného ochránce práv dle § 66 odst. 3 s. ř. s. je dána pouze v případě závažného veřejného zájmu, tj. například v těch případech, kdy ke dni podání žaloby proti rozhodnutí o povolení stavby nebudou uděleny zákonem stanovené výjimky ze zájmu činnosti ve zvláště chráněném území (přijde tedy o přetrvávající činnost ex lege zakázanou), či v případech, kdy příslušná správní rozhodnutí (povolení) byla vydána v důsledku trestné činnosti úředních osob.*“
36. Jedná se tak o dosud jediné judikaturou zmíněné konkrétní příklady závažného veřejného zájmu zakládajícího aktivní legitimaci žalobce ve smyslu § 66 odst. 3 s. ř. s., přičemž krajský soud souhlasí s žalovaným, že posuzovaný případ není z hlediska vymezení závažného veřejného zájmu na podání žaloby s případem *FVE Moldava* shodný. Z hlediska zájmu na ochraně a zachování kulturních památek nebo památkových rezervací by se mohlo jednat o zcela srovnatelný případ tehdy, pokud by bylo umístění staveb nad určitou výškovou hladinou v památkově chráněném území ex lege zakázanou činností, popř. činností realizovatelnou jen se souhlasem příslušného orgánu, který by však nebyl udělen. Tak tomu však v posuzovaném případě nebylo, neboť stavební činnosti uvedeného typu v ochranném pásmu MPR Olomouc zakázaná není (viz níže). Ztotožňovat nelze ani případ úředníka uznaného vinným spácháním trestného činu zneužitím pravomoci veřejného činitele s případem toliko možné podjatosti.

37. Jak již soud uvedl výše, veřejným zájmem je vždy to, co jako veřejný zájem výslovně označují zvláštní zákony. Veřejným zájmem je tak např. ochrana přírody a krajiny (viz § 58 odst. 1 ZOPK který stanoví: „*Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem.*“) či zájem na zachování kulturního dědictví, resp. památkové ochrany nemovitostí (viz § 1 odst. 1 zákona o památkové péči, který stanoví (nikoli tak explicitně jako ZOPK, nicméně zcela jednoznačně): „*Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.*“ Splnění podmínky aktivní legitimace dle § 66 odst. s. ř. s. však dle krajského soudu nenastává automaticky zjištěním, že ve věci byl aplikován právní předpis, který výslovně chrání některý veřejný zájem. Nelze tvrdit, že existuje závažný veřejný zájem na přezkoumání každého rozhodnutí, v němž správní orgán interpretoval některé ustanovení ZOPK, či které se týkalo kulturní památky.
38. Závažný veřejný zájem na podání žaloby ve vztahu k veřejnému zájmu na ochraně přírody a krajiny konkretizoval žalobce nezajištěním ochrany krajinnému rázu, přičemž pod porušení práva na příznivé životní prostředí subsumoval nedostatek posouzení výškových parametrů záměru orgánem ochrany přírody. Žalobce založil svá tvrzení o zásahu do krajinného rázu na polemice s výkladem, který k právním pojmům použitým v § 12 odst. 4 ZOPK zaujal žalovaný. Podle uvedeného ustanovení se krajinný ráz neposuzuje *v zastavěném území a v zastavitelných plochách, pro které je územním plánem nebo regulačním plánem stanoveno plošné a prostorové uspořádání a podmínky ochrany krajinného rázu dohodnuté s orgánem ochrany přírody.* Žalovaný přitom dospěl k závěru, že se popsaná výjimka v případě stavby Šantovka Tower uplatní, zatímco žalobce má za to, že nikoli, neboť je dle jeho názoru nutnou náležitostí úpravy plošného a prostorového uspořádání území v územním plánu i jeho výšková regulace, která však byla v případě ÚP Olomouc soudem zrušena, a současně dle jeho názoru nebyly s orgánem ochrany přírody dohodnuty podmínky ochrany krajinného rázu.
39. Krajský soud se však v tomto ohledu zcela ztotožňuje s názorem investora, že uvedené dílčí výkladové otázky nelze vůbec považovat za zásah do ochrany životního prostředí takového charakteru, který by odůvodňoval podání žaloby k ochraně veřejného zájmu. Žalobce předně vůbec nekonkretizuje devastující účinek stavby Šantovka Tower v silně urbanizovaném území na krajinný ráz, nýbrž jen konstatuje, že nebylo vydáno závazné stanovisko orgánu ochrany přírody podle § 12 odst. 2 ZOPK, které dle jeho názoru být vydáno mělo. Ohledně nutnosti vydání takového stanoviska pak žalobce předkládá pouze alternativní výklad pojmu *plošné a prostorové uspořádání* území a výklad požadavků na obsah dohody s orgánem ochrany přírody ve smyslu § 12 odst. 4 ZOPK, což však dle závěru soudu nejsou skutečnosti způsobilé vyvolat závažný veřejný zájem na přezkoumání napadeného rozhodnutí a odůvodňovat zásah do právní jistoty účastníků. Srovnání s případem *FVE Moldava*, v němž bylo najisto postaveno, že nebyly uděleny zákonem stanovené výjimky ze zákazu činnosti ve zvláště chráněném území a šlo tedy o přetrvávající činnost ex lege zakázanou, posuzovaný případ nesnese.
40. Je tak třeba uzavřít, že aktivní procesní legitimace veřejného ochránce práv dle § 66 odst. 3 s. ř. s. není dána v případě, pokud žalobce pouze zpochybňuje splnění podmínek § 12 odst. 4 ZOPK aniž současně jasně specifikuje negativní účinky napadeného rozhodnutí do zákonem chráněného veřejného zájmu. Jelikož v uvedeném ohledu neunesl žalobce ani břemeno tvrzení o závažném veřejném zájmu na přezkoumání napadeného rozhodnutí, nemohl soud věcně hodnotit, zda podmínky § 12 odst. 4 ZOPK v posuzovaném případě splněny byly, či nikoli.
41. Zcela dále krajský soud odmítá, že by žalobce vymezil závažný veřejný zájem na podání žaloby ve smyslu, v jakém jej chápe Nejvyšší správní soud, tvrzením, že byla předmětná stavba umístěna v rozporu s některými regulativy ÚP Olomouc. V tomto případě se jednoznačně jedná o tvrzení o pouhé nezákonnosti napadeného rozhodnutí, která však nejsou s to žalobci pomyslnou „vstupenku do řízení“ ve smyslu § 66 odst. 3 s. ř. s. zajistit. Na dodržení značně obecných regulativů územního plánu, tedy zodpovězení otázek, zda stavební úřad správně dovodil, že umístěná stavba splňuje charakteristiku blokové struktury zástavby, požadavek posílení

centrálního městského charakteru území a určité ulice jako městské třídy a požadavek územního plánu na ochranu a rozvoj pohledově dominantních prvků zástavby historického jádra, bezesporu neexistuje závažný veřejný zájem. Jelikož ani v tomto ohledu neunesl žalobce ani břemeno tvrzení o závažném veřejném zájmu na přezkoumání napadeného rozhodnutí, nemohl soud věcně hodnotit, zda žalovaný posoudil soulad stavby Šantovka Tower s ÚP Olomouc řádně.

42. Zájem na nestranném rozhodování orgánů státní správy považuje krajský soud na rozdíl od žalobce rovněž za součást prostého zájmu na zákonnosti rozhodování. Přezkum zákonnosti a věcné správnosti rozhodnutí vydaného správním orgánem, v jehož případě by některé okolnosti mohly vést k závěru o existenci systémového rizika podjatosti, nepovažuje krajský soud, na rozdíl od případu přezkoumání rozhodnutí vydaného jako výsledek trestné činnosti, jak tomu bylo ve věci *FVE Moldava*, za závažný veřejný zájem.
43. Mezi případem, kdy úředníci podílející se na vydání žalobou napadeného rozhodnutí byli v souvislosti s daným konkrétním rozhodnutím shledáni vinnými spácháním trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele na straně jedné, a případem zvýšeného rizika podjatosti úředníků stavebního úřadu založeného smlouvou o spolupráci na straně druhé, spatřuje krajský soud intenzivní rozdíl v závažnosti možného zásahu do zájmu na nestranném rozhodování státní správy, jakkoli se žalobce snažil prezentovat kauzu jako učebnicový příklad systémového rizika podjatosti. V prvním případě totiž existuje pravomocné rozhodnutí trestního soudu o tom, že konkrétní úřední osoby podílející se na vydání rozhodnutí vykonávaly svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu (vydaly rozhodnutí ačkoli si musely být vědomy skutečnosti, že pro jeho vydání nejsou splněny zákonem předpokládané podmínky) v úmyslu opatřit jinému neoprávněný prospěch, zatímco ve druhém případě je pouze tvrzeno, že se jedná o kontroverzní výškovou rezidenční stavbu, z níž se stalo v průběhu let ve veřejné diskusi politikum a v jejímž případě existuje zvýšené riziko, jež není nadto vztaženo jmenovitě k žádné konkrétní osobě, že úředníci stavebního úřadu a dotčeného orgánu památkové péče mohli postupovat nikoli nestranně, nýbrž ve prospěch investora pod tíhou závazků a hrozby ekonomických sankcí plynoucích ze smlouvy o spolupráci ze dne 6. 10. 2010 uzavřené mezi městem, jakožto zaměstnavatelem úředníků stavebního úřadu a orgánu památkové péče, a právním předchůdcem investora. V případě *FVE Moldava* tedy žalobce založil svou legitimaci k podání žaloby na důkazu o tom, že jednoznačně nezákonné rozhodnutí bylo produktem trestné činnosti, zatímco v posuzované věci jen na hypotetickém porušení § 14 správního řádu. Takové tvrzení, nadto žalovaným a statutárním městem Olomouc mohutně rozporované a popírané, však dle závěru soudu přísným kritériím § 66 odst. 3 s. ř. s. nemůže dostát.
44. Krajský soud proto uzavírá, že nelze shledat závažný veřejný zájem, jakožto podmínku aktivní procesní legitimace veřejného ochránce práv dle § 66 odst. 3 s. ř. s., na přezkoumání rozhodnutí vydaného správním úřadem, u něž žalobce pouze vymezí důvody pochybností o systémovém riziku podjatosti. Z uvedených důvodů krajský soud neposuzoval důvodnost uvedené námítky a neprovedl důkazy, jimiž žalobce hodlal tvrzený důvod nezákonnosti napadeného rozhodnutí prokázat (Smlouvu o spolupráci v oblasti infrastruktury a budoucích smlouvách ze dne 6. 10. 2010, výzvu společnosti SCM Development a. s. k poskytnutí součinnosti ze dne 13. 9. 2018, oznámení Ministerstva kultury ze dne 18. 1. 2019 o zahájení procesu přehodnocování stanoviska ke Změně č. II ÚP Olomouc, sdělení krajského úřadu z dne 13. 5. 2019 o průtazích v procesu přijímání Změny č. II ÚP Olomouc a důkazy o mediálních výstupech JUDr. M. Majora a Mgr. M. Žbánka) ani důkaz, jímž žalovaný nařčení z podjatosti vyvracel (vyjádření tajemníka MmOl ze dne 17. 3. 2020).
45. Možný závažný veřejný zájem na podání žaloby, resp. přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí však krajský soud shledal v tvrzení žalobce, že napadené rozhodnutí umístí stavbu, která může nevratně poškodit MPR Olomouc. Jak již soud uvedl výše, zájem na zachování a ochraně kulturního dědictví je veřejným zájmem, přičemž je nesporné, že MPR Olomouc je z hlediska památkové ochrany mimořádně cenným urbanistickým celkem a souborem četných

nemovitých kulturních památek. Jak vyplývá z textu přílohy XIV. Výnosu ministerstva kultury ČR ze dne 21.12. 1987, č. 16 417/87-VI/1: *prohlášením historického jádra města Olomouce za památkovou rezervaci se zabezpečuje zvýšená ochrana tomuto historicky nejvýznamnějšímu a nejlépe dochovanému urbanistickému souboru na Moravě, který ve své bohaté prostorové skladbě zahrnuje vynikající soubory monumentální architektury, opevnění, měšťanských domů i plastik dokládajících jeho tisíciletý stavební vývoj od raného středověku až po vysoce hodnotná díla architektury 20. století.*

46. Pozemky, na nichž je stavba Šantovka Tower umístěna, nejsou sice součástí území MPR Olomouc, nacházejí se však v jejím ochranném pásmu, které bylo vyhlášeno rozhodnutím ONV v Olomouci dne 27. 7. 1987 pod č. j. Kult. 1987/87/Tsř. a jehož účelem je zajištění zvýšené ochrany širšího území okolo MPR Olomouc před nepříznivými vlivy a zásahy. Z uvedeného důvodu bylo napadené rozhodnutí o umístění stavby podmíněno vydáním závazného stanoviska orgánu památkové péče podle § 14 odst. 2 zákona o památkové péči.
47. Jak již soud výše uvedl, výstavba, a to ani výškových staveb, není činností v ochranném pásmu MPR explicitně zakázanou. Rozhodnutí ONV neobsahuje žádné konkrétní omezení činnosti v ochranném pásmu MPR Olomouc. Ve svém odůvodnění uvádí pouze to, že nástrojem ochrany širšího území okolo MPR Olomouc je zejména usměrňování stavebně technické činnosti, která by mohla nepříznivě ovlivnit celkový výraz a charakter MPR Olomouc a jejího okolí. Žalobce ani netvrdí, že by byla stavba umístěna bez vydání závazného stanoviska orgánu památkové péči či v rozporu s ním. Je tak nesporné, že účinek daného objektu na MPR Olomouc byl v posuzovaném případě posuzován, a to orgánem k tomu příslušným. Ve smyslu výše citovaného odst. 49 prvního rozsudku devátého senátu by tedy bylo možné uzavřít, že ohrožení veřejného zájmu na zachování kulturního dědictví v takovém případě obecně dáno není.
48. Krajský soud však nemohl odhlédnout od specifík oboru památkové péče, jenž je založen převážně na interpretaci pojmů, které z povahy věci nelze exaktně vymezit, a který tak poskytuje významný prostor k subjektivnímu hodnocení při uplatnění odborné erudice a praktických zkušeností konkrétního zpracovatele odborného posouzení. Je-li nesporné, že Šantovka Tower má být výraznou výškovou dominantou nacházející se uvnitř (byť na vnější hranici) ochranného pásma MPR Olomouc, jež je z hlediska památkové péče mimořádně historicky cenná, dospěl krajský soud k závěru, že na přezkoumání rozhodnutí o umístění předmětné stavby může být závažný veřejný zájem, prokáže-li žalobce, že stavba Šantovka Tower skutečně ohrožuje, resp. dle jeho tvrzení dokonce nevratně poškodí památkově zvláště chráněné území MPR Olomouc.
49. Úvodem je však třeba odmítnout tvrzení žalobce, že v hierarchicky uspořádané státní správě není myslitelné, aby se prosadil názor prvostupňového orgánu proti názoru orgánu odvolacího, či dokonce názoru ústředního orgánu státní správy v dané oblasti, neboť působnost na úseku památkové péče rozděluje zákon o památkové péči mezi jednotlivé orgány, jimž svěřuje odlišné věcné úkoly, přičemž hierarchie se uplatní pouze v případě, je-li nadřízený orgán povolán přezkoumat zákonnost a správnost postupu orgánu podřízeného. Podávání závazných stanovisek k umístění stavby v ochranném pásmu památkové rezervace svěřuje § 14 odst. 2 zákona o památkové péči obecním úřadům obce s rozšířenou působností, nikoli Ministerstvu kultury.
50. Za důkazy nevratného poškození MPR Olomouce označil žalobce v žalobě závěr z 12. zasedání Vědecké rady generální ředitelky NPÚ konaného dne 19. 9. 2013 ve věci „ŠANTOVKA TOWER V OLOMOUCI – záměr výstavby výškové budovy v ochranném pásmu MPR Olomouce“, odborné posouzení novostavby Šantovka Tower od Zdeňka Lukeše ze dne 3. 6. 2013, rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 12. 2. 2015, č. j. KÚOK/14886/2015, stanovisko Ministerstva kultury k návrhu Změny č. II ÚP Olomouc ze dne 18. 8. 2016, první písemné vyjádření NPÚ ze dne 22. 2. 2018, č. j. NPÚ-391/6316/2018, druhé písemné vyjádření NPÚ ze dne 11. 5. 2018, č. j. NPÚ-391/34467/2018, a vyjádření odborné veřejnosti na YouTube kanálu uživatele Za krásnou Olomouc - prof. PhDr. Pavla Zatloukala ze dne 7. 11. 2016, prof. PhDr. Rostislava Šváchy, CSc. ze dne 7. 11. 2016,

doc. PhDr. Martina Horáčka ze dne 7. 11. 2016 a Ing. arch. Adama Gebriana, M. Arch. ze dne 7. 11. 2016. Při jednání soudu dne 15. 2. 2022 dále žalobce navrhl provedení důkazu vizualizacemi dokládajícími viditelnost stavby z Dolního náměstí a z pohledu MP-27, a dále vizualizací dokládající, že oproti původnímu umístění stavby došlo k jejímu pootočení, v důsledku čehož tato negativně zasahuje pohledově do panoramatu ještě výrazněji.

51. Dříve, než soud popíše, jaká zjištění z jednotlivých důkazů učinil a jak je právně hodnotil, považuje za potřebné zdůraznit, že se v této fázi nezabýval žalobou vytýkanými vadami závazného stanoviska ze dne 14. 6. 2018, neboť k posuzování zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí a předmětného závazného stanoviska, jakožto subsumovaného aktu, by z pohledu žalobcem vytýkaných vad mohl soud přistoupit až poté, co by dospěl k závěru, že žalobce prokázal jím tvrzený závažný veřejný zájem na podání žaloby. Krajský soud se proto soustředil toliko na důkazy, které žalobce a spolek Za krásnou Olomouc navrhli k prokázání ohrožení MPR Olomouc stavbou Šantovka Tower, a dále na důkazy, které žalovaný a investor navrhli ke zpochybnění, resp. vyvrácení skutečností plynoucích z uvedených důkazů (zejména studie Vizualizace viditelnosti Šantovka Tower a Eye-tracking analýza viditelnosti Šantovka Tower, obě zpracované v dubnu 2018 prof. RNDr. Vítem Voženílkem, CSc. a Mgr. Stanislavem Popelkou, Ph. D., z Katedry geoinformatiky Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci).
52. Provedení prvních dvou důkazů navržených žalobcem (závěrem Vědecké rady NPÚ a posouzením Z. Lukeše, obojí z roku 2013) soud zamítl, neboť z tvrzení samotného žalobce a data pořízení těchto dokumentů je zcela zřejmé, že tyto nemohou být z hlediska prokazované skutečnosti, kterou je ohrožení MPR Olomouc umístěním hlavní hmoty stavby Šantovka Tower na pozemcích parc. č. 114/7 a parc. č. 555 v k. ú. Olomouc – město dle dokumentace pořízené v prosinci 2017, relevantní, neboť se oba k důkazu navržené podklady vyjadřovaly k záměru umístit stavbu Šantovka Tower v odlišném místě (hlavní hmotou na pozemku parc. č. 575 v k. ú. Olomouc – město, cca 200 m blíže směrem k území MPR Olomouc, viz např. příloha č. 1 č. l. 81 dokladové části 3 správního spisu) a v odlišné vizuální podobě.
53. Rozhodnutím ze dne 12. 2. 2015, č. j. KÚOK/14886/2015 dle zjištění krajského soudu krajský úřad zrušil závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, odboru stavebního, oddělení památkové péče ze dne 12. 9. 2014, č. j. SMOL/193620/2014/OS/PP/Ka, které bylo vydáno na žádost investora ze dne 28. 4. 2014 k záměru umístit stavbu Šantovka Tower dle projektové dokumentace z dubna 2014. Uvedené závazné stanovisko magistrátu se tedy týkalo rovněž umístění záměru v odlišném místě, než v jakém bylo umístěno žalobou napadeným rozhodnutím (nikoli na pozemku parc. č. 555, nýbrž na pozemku parc. č. 575). Důvodem jeho zrušení pak dle zjištění soudu byly formální vady jeho výroku (nesprávné označení některých stavbou dotčených pozemků a nesprávné datum pořízení projektové dokumentace stavby) a nedostatky jeho odůvodnění způsobující jeho nepřezkoumatelnost, a to absence uspokojivého vysvětlení odchýlení se od dosavadní praxe při stanovení kritérií pro hodnocení umístování staveb ovlivňujících MPR Olomouc, absence vypořádání s argumentací NPÚ a absence zdůvodnění, proč navrhovaná stavba neznámá narušení historické hodnoty chráněného území. Rozhodnutí krajského úřadu ze dne 12. 2. 2015 přezkoumávající toliko zákonnost závazného stanoviska, které se netýkalo totožné stavby v totožném místě, tudíž krajský soud hodnotí jako důkaz neprokazující tvrzení žalobce o ohrožení MPR Olomouc stavbou Šantovka Tower specifikovanou v žalobou napadeném rozhodnutí.
54. Z obsahu stanoviska, resp. doplnění stanoviska Ministerstva kultury ze dne 18. 8. 2016 k návrhu Změny č. II ÚP Olomouc, jejímž cílem je nahradit v ploše 03/056P krajským soudem (věc Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 79 A 6/2014) zrušenou výškovou regulací, krajský soud zjistil, že stanovisko bylo vydáno ministerstvem podle § 26 odst. 2 písm. c) zákona o památkové péči, tj. v rámci pravomoci uplatnit stanovisko k územně plánovací dokumentaci pro území, ve kterém je památková rezervace. Stanovisko se vyjadřuje k návrhu stanovit v ploše 03/056P maximální výšku zástavby 21/27 m s možností výstavby lokální dominanty o maximální výšce 40

m a maximální zastavěné ploše 330 m². K variantě uvažované výstavby Šantovka Tower o výšce cca 79 m v lokalitě 03/056P stanovisko pouze uvádí, že autoři návrhu Změny č. II přesvědčivě prokázali závažné negativní dopady, resp. devastující zásah do chráněného dochovaného panoramatu města Olomouce. Dále stanovisko uvádí, že navrhovaná výška zástavby 21/27 m jakož i umístění 40 m vysoké dominanty je v dané lokalitě z hlediska památkové péče nepřijatelné. Maximální akceptovatelná výška zástavby v dané lokalitě, jež je součástí ochranného pásma MPR, je dle ministerstva 19/23 m. Ve vztahu k navrhované dominantě o výšce 40 m ministerstvo uvedlo, že zpracovatelé návrhu Změny č. II. identifikovali v „první vrstvě“ zástavby kolem jádra města celkem 5 staveb převyšujících výškovou hladinu okolní zástavby, které lze označit za lokální výškové dominanty (Husův sbor na Legionářské ulici s výškou 27 m, vilu na síle s výškou 34 m a dvě budovy Václavkovy koleje s výškou 37 m), a dále kostel na tř. Svobody se štíhlou věží vysokou 52 m, který lze označit za dominantu celoměstskou. Existenci dominant, které vznikly před vyhlášením ochranného pásma MPR Olomouc a vymykají se významovým vztahům i hmotové skladbě (tj. Václavkovy koleje a vila na síle, které nejsou významnými municipálními ani církevními stavbami) ministerstvo označilo za skutečnost, jež nemůže odůvodňovat vznik dalších dominant v daném území, které by se od uvedených významových vztahů a měřítka odchylovaly. Naopak, veškerá nová zástavba by dle ministerstva měla odpovídat účelu ochranného pásma MPR Olomouc. Navržená dominanta však dle ministerstva vizuálně zasáhne do vnitřního a vnějšího obrazu ochranného pásma i MPR, což dokazují vizualizace v grafické části návrhu Změny č. II, a nepříznivě ovlivní celkový výraz a charakter MPR a jejího okolí z důvodu odlišných významových hodnot navržené dominanty i z důvodu odchýlení se z měřítka historických dominant, tj. větší průměrnou plochou průřezu. Dále ministerstvo uvedlo, že ve vizualizaci z pohledu U Rybářských stavů už i výšková stavba 40 m překrývá věž kostela Panny Marie Sněžné a znejasňuje tak pohled na jednu z dominant MPR, což je z hlediska dálkových pohledů na MPR nepřijatelné, a dále že se navrhovaný prvek projeví jako dominantní z jižního klínu, ze sv. Kopečku a negativně se projevuje ve všech významných pohledech přístupných výškových objektů z MPR. Nekoordinovaná výstavba širších výškových objektů administrativních budov v posledních letech dle ministerstva vytváří spolu s řadou technologických objektů (které samostatně dříve tolik nerušily) nové nejvyšší patro zástavby, které se v panoramatu města stává dominantní a zpochybňuje důležité panorama historického jádra Olomouce. Ve výstavbě takových objektů proto nelze pokračovat.

55. Z výše uvedeného je zřejmé, že stanovisko Ministerstva kultury nebylo vydáno jako stanovisko ke konkrétnímu záměru, který byl předmětem posuzování žalovaného v tomto územním řízení, nýbrž jako stanovisko k návrhu Změny č. II ÚP Olomouc. Jak z obsahu samotného stanoviska, tak z data jeho pořízení (srpen 2016), jenž předchází zpracování projektové dokumentace stavby (duben 2017) a podání žádosti o vydání územního rozhodnutí (prosinec 2017), je přitom zřejmé, že konkrétní parametry záměru nebyly a ani nemohly být ministerstvu známy. Jakkoli krajský soud nepochybně postavení Ministerstva kultury jakožto ústředního orgánu státní správy pro kulturní památky v České republice, deklarované v § 26 odst. 1 zákona o památkové péči, nelze za důkaz ohrožení MPR Olomouc stavbou Šantovka Tower specifikovanou v žalobou napadeném rozhodnutí považovat strohé prohlášení, že autoři návrhu Změny č. II v případě varianty uvažované výstavby Šantovka Tower o výšce cca 79 m v lokalitě 03/056P přesvědčivě prokázali devastující zásah do chráněného dochovaného panoramatu města Olomouce. Neurčitost tohoto prohlášení a absence jakýchkoli podkladů jej odůvodňujících nevyváží ani nesporné vrcholné postavení Ministerstva kultury v hierarchii orgánů památkové péče.
56. Krajský soud se nicméně z logiky věci (a *minore ad maius*) zabýval též důvody, které vedly ministerstvo k závěru o nepřipustnosti případné nižší a méně robustní lokální dominanty v ploše označované ÚP Olomouc jako 03/056P, byť se značnou rezervou vyplývající ze skutečnosti, že ministerstvo nehodnotilo umístění případné 40 m vysoké dominanty ve zcela stejném místě, v jakém byla napadeným rozhodnutím umístěna Šantovka Tower, ani dominantu stejné vizuální

podoby jako Šantovka Tower. Za stěžejní důvod přitom označilo ministerstvo nutnost respektovat účel ochranného pásma MPR Olomouc, který je však, jak již bylo uvedeno výše, vymezen v odůvodnění rozhodnutí ONV v Olomouci ze dne 27. 7. 1987, č. j. Kult. 1987/87/Tsř. dosti obecně jako zajištění zvýšené ochrany širšího území okolo MPR Olomouc před nepříznivými vlivy a zásahy, a to zejména usměrňováním stavebně technické činnosti, která by mohla nepříznivě ovlivnit celkový výraz a charakter MPR Olomouc a jejího okolí.

57. Za rozporné s tímto účelem přitom ministerstvo označilo vizuální zásah výškové dominanty do vnitřního a vnějšího obrazu ochranného pásma i MPR a nepříznivé ovlivnění celkového výrazu a charakteru MPR a jejího okolí z důvodu odlišných významových hodnot navržené dominanty a odchýlení se z měřítka historických dominant. Podle krajského soudu tak ministerstvo ve stanovisku sice popsalo, že dominantami města jsou především stavby církevního či zásadního municipálního významu, z tohoto popisu však nevyplývá, jak by mohla dominanta sloužící účelu odlišnému (rezidenčnímu) vnímání stávajících dominant narušit. Samotné konstatování, že význam navrhované stavby je odlišný než význam převažujících dominant města, k závěru o narušení MPR nepostačuje, neboť krajský soud ve stanovisku ministerstva nenalezl přesvědčivé vysvětlení toho, jak by rezidenční význam nové výškové budovy mohl význam stávajících dominant dehonestovat. Bezpodmínečné trvání na tom, že dominantami města mohou být jen stavby veřejného charakteru, či dokonce jen stavby s církevním či celoměstským významem, považuje krajský soud v kontextu moderní doby a života moderní společnosti za neudržitelné.
58. Větší průměrná plocha průřezu Šantovky Tower oproti štíhlým věžím sakrálních staveb a radniční věže, tj. odchýlení se od měřítka stávajících dominant města, které jsou výrazně subtilnější, by dle krajského soudu mohlo být přesvědčivým důkazem o narušení historického jádra města a významu jeho dominant tehdy, pokud by bylo prokázáno, že tato stavba vstupuje jako nesourodý prvek do ustálené charakteristické kompozice stávajících hlavních dominant a že z důvodu své robustnosti v kontextu svého umístění přitahuje značnou část pozornosti, přebírá na úkor významných historických památek nezaslouženou roli „hlavní hvězdy“ a tyto mimořádně cenné stávající dominanty deklasuje do postavení drobných staveb ve svém okolí či dokonce pozadí. Důkazy o takovém vlivu případné dominanty však krajský soud ve stanovisku ministerstva nenalezl.
59. Stavba výškové dominanty je dle ministerstva dále nepřijatelná z důvodu potřeby ochrany pohledu na panorama města z nábřeží U Rybářských stavů.
60. K otázce tzv. dálkových pohledů na MPR krajský soud uvádí následující: Podle § 4 odst. 1 písm. a) a b) Výnosu ministerstva kultury ČR ze dne 21. 12. 1987, č. 16 417/87-VI/1 jsou předmětem státní památkové péče v historických jádrech měst prohlášených daným výnosem za rezervace mj. historický půdorys a jemu odpovídající prostorová a hmotová skladba, a dále hlavní městské dominanty v dálkových i blízkých pohledech. V ÚP Olomouc je ochrana MPR v dálkových pohledech součástí požadavků na ochranu a rozvoj hodnot města v rámci základní koncepce rozvoje hodnot území statutárního města Olomouc dle bodu 3.3.2 písm. g) výroku ÚP Olomouc, konkrétně požadavku chránit a rozvíjet kulturní a civilizační hodnoty na území města.
61. Dálkové pohledy jsou tedy nesporně předmětem památkové ochrany MPR Olomouc. A proto pokud by žalobce prokázal, že příslušný orgán památkové péče ochranu tomuto aspektu ochrany MPR Olomouc neposkytl, mohla být podmínka jeho aktivní legitimace splněna.
62. Relevantní dálkové pohledy na MPR však nejsou Výnosem ze dne 21. 12. 1987 ani rozhodnutím o ochranném pásmu vymezeny. Lze si přitom představit, že dálkových pohledů na MPR či její jednotlivé dominanty se naskýtá z řady míst a budov (veřejných i soukromých) nespočet. ÚP Olomouc v bodě 3.3.2 písm. g) výroku hovoří o požadavku chránit a rozvíjet místa důležitých pohledů, která jsou vymezena pro ochranu a rozvoj veřejného prostranství a volného průhledu

ve směru na stanovený cíl a jsou zobrazena ve Schématu výškové regulace a polycentrického systému (I/S1) takto:

MP-01: pohled na historické jádro od fortu č. XV v k.ú. Neředín; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava; ochrana je zaměřena na průhled tř. Míru na katedrálu;

MP-02: pohled na historické jádro od fortu č. XI v k.ú. Slavonín; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava;

MP-03: pohled na historické jádro z Holického lesa nedaleko fortu č. VIII v k.ú. Holice; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava;

MP-04: pohled na centrum města z mostu nad Lipenskou na západ od Velké Bystřice v k.ú. Velká Bystřice; cíl pohledu – výšková budova RCO;

MP-05: pohled na Sv. Kopeček od fortu č. IV v k. ú. Bystrovany; cíl pohledu – poutní chrám Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku;

MP-06: pohled na Sv. Kopeček od fortu č. II v k.ú. Chválkovice; cíl pohledu – poutní chrám Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku;

MP-07: pohled na historické jádro od fortu č. II v k.ú. Chválkovice; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava;

MP-08: pohled na historické jádro od fortu č. XX v k.ú. Křelov; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava;

MP-09: pohled na historické jádro od fortu č. XVII v k.ú. Křelov; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava;

MP-10: pohled na historické jádro od poutního chrámu Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava, včetně mariánských os;

MP-11: panoramatický pohled na město a jeho okolí z věže kostela sv. Mořice; cíl pohledu – zejména historické jádro;

MP-12: panoramatický pohled na město a jeho okolí z restaurace RCO; cíl pohledu – zejména historické jádro a poutní chrám Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku;

MP-13: pohled na klášter Hradisko z ulice Hermannovy;

MP-14: pohled na klášter Hradisko z ulice Na Letné;

MP-15: pohled na klášter Hradisko z ulice Na Letné poblíž lávky přes řeku;

MP-16: pohled na klášter Hradisko od ulice Demlovy;

MP-17: pohled na klášter Hradisko od ulice Krameriovy;

MP-18: pohled na klášter Hradisko od ulice Václava III.;

MP-19: pohled na klášter Hradisko od mostu přes Moravu na ulici Komenského;

MP-20: pohled na klášter Hradisko od mostu na ulici Hodolanské;

MP-21: pohled na klášter Hradisko z ulice U Panelárny;

MP-22: pohled na kostel svatého Michala od křižovatky ulic Lazecké a Na Střelnici;

MP-23: pohled na chrám sv. Václava z křížení třídy Míru a ulice U Kovárny;

MP-24: pohled na historické jádro z ulice Keltské; cíl pohledu – věž chrámu sv. Václava;

MP-25: pohled na historické jádro z východního okraje Letiště Olomouc; cíl pohledu – kostel sv. Michala;

MP-26: pohled na historické jádro z ulice Jílové; cíl pohledu – kostel sv. Michala;

MP-27: pohled na historické jádro z mostu přes Moravu na ulici Wittgensteinovu; cíl pohledu – kostel sv. Michala.

63. Pořizovatel ÚP Olomouc tedy vymezil vždy místo pohledu (pozorovatele) i jeho cíl, přičemž v drtivé většině z vymezených 27 míst pohledů je jejich cílem konkrétní historická dominanta, nikoli území celé MPR. Historické jádro města je jako cíl pohledu uvedeno pouze u pohledů č. MP-11 (pohled z věže kostela sv. Mořice) a MP-12 (pohled z restaurace RCO). Pohled na historické jádro města z nábřeží U Rybářských stavů v uvedeném výčtu zmíněn není. V rozsudku ze dne 25. 2. 2015, č. j. 79 A 6/2014-193 se zdejší soud při posuzování návrhu na zrušení části ÚP Olomouc zabýval požadavkem Ministerstva kultury na ochranu dálkového

pohledu na MPR Olomouc z Velkomoravské ulice (pozn. místo blízké stanovišti U Rybářských stavů), k čemuž uvedl:

„Z fotografií a modelů na Obr. 030-033 (str. C50-51 Odůvodnění ÚP), na nichž je zachycen pohled směrem k MPR z ulice Velkomoravské za současného stavu v létě a v zimě, a dále při zřetelném zobrazení hmot uvažované zástavby ve výškách 17/21 m a 19/23 m v zimním období, totiž vyplývá, že k úplnému překrytí (znemožnění) pohledu na MPR, zejména kostel sv. Michala, z ulice Velkomoravské by došlo i v případě zástavby ve výškové hladině 19/23 m, ba dokonce i v případě zástavby 17/21 m. Obdobná skutečnost vyplývá i z fotografií zachycující pohled na MPR z ulice U Rybářských stavů, tj. rovněž z jihu města (Obr. D.079 - D.081 v části D odůvodnění ÚP). Argumentace nutnosti stanovení maximální výšky zástavby 19/23m v ploše 03/056P pro dosažení ochrany pohledů na MPR z ulice Velkomoravské tudíž zcela postrádá přesvědčivosti, neboť je zjevné, že předmětný regulativ k dosažení stanoveného cíle vést nemůže. (...)

S navrhovatelem lze soublasit rovněž v názoru, že samotná argumentace pohledem na MPR právě z Velkomoravské ulice je problematická. Soudu není zřejmé, proč je zrovna tento pohled na MPR relevantní, když je obecně známou skutečností, že Velkomoravská ulice je vnitřním tranzitem města, a dále je-li ze sboru specifikovaných fotografií zřejmé, že (alespoň z místa, kde byla fotografie pořízena) se z Velkomoravské ulice příliš výrazný pohled na MPR nenaskytá, v létě přes hustý porost není panorama města vidět prakticky vůbec.

Přestože cílem ÚP je chránit pohledové dominantní prvky obecně, jak poukázal odpůrce, je nezbytné, aby byla při existenci seznamu míst důležitých pohledů [bod 3.3.2. písm. g) výroku ÚP] důkladně objasněna relevance pohledu jiného, v seznamu neuvedeného, obzvláště je-li jím argumentováno ve prospěch stanovení zásadního omezujícího regulativu pro prostorové uspořádání území.“

64. Krajský soud tedy připustil, aby příslušný dotčený orgán označil za předmět památkové ochrany i jiný dálkový pohled na MPR či její jednotlivé objekty, avšak s podmínkou přesvědčivého zdůvodnění, proč je právě takový dálkový pohled z hlediska památkového relevantní, neboť nutností jeho ochrany s sebou nese omezení prostorového uspořádání daného území a tím nutně i omezení práv vlastníků nemovitostí, které by případně takový dálkový pohled narušovaly. V případě pohledu na MPR z nábřeží U Rybářských stavů však krajský soud ve stanovisku Ministerstva kultury ke Změně č. II ÚP opět žádné relevantní důvody nenalezl. Jelikož se však jednalo o stanovisko k návrhu, seznámil se krajský soud i s návrhem samotným, který je součástí správního spisu jako příloha č. 6 k č. 1. 81 dokladové části 3 správního spisu. Na jeho straně b.16 autoři uvádějí, že nábřeží U Rybářských stavů je kvalitní a oblíbené přírodní rekreační území podél řeky Moravy (pozn. soudu – což investor v námitkách k návrhu důrazně rozporuje), které vzniklo úpravou koryta a břehů řeky v rámci protipovodňových úprav dokončených na podzim 2014, přičemž jde o jediný úsek řeky ve městě, kde je přírodní nábřeží umožňující bezprostřední kontakt s vodou, je v blízkosti kapacitních sídlišť Povel a Nové Sady a nyní je odtud panorama (více dominant historického jádra) poměrně dobře viditelné, neboť je tento zelený klín nezastavěným územím. Dále autoři návrhu uvádějí, že po zastavění okolních přestavbových ploch (zejm. poloostrova Šantovka) bude panorama částečně zakryto, některé charakteristické dominanty však viditelné zůstanou (zejm. kopule sv. Michala a dóm sv. Václava).
65. Z citované pasáže návrhu Změny č. II ÚP Olomouc je tedy zřejmé, že i navrhovatelé připouštějí dočasnost pohledu na MPR z nábřeží U Rybářských stavů. Část města, v níž je stavba Šantovka Tower umístěna, byla po plošné asanaci zbavena téměř veškeré zástavby (zejména starých továrních objektů chemické továrny MILO), čímž se z některých míst nábřeží U Rybářských stavů a stezky pro bruslaře a cyklisty podél řeky Moravy místy odkryl působivý pohled na celistvé panorama města tvořené více dominantami současně. Takový pohled, jemuž nebrání žádná zástavba, však není pohledem tradičním, nýbrž přechodně se naskytnutým do doby realizace dlouhodobě plánované a dnes již i částečně realizované zástavby podél ulic Šantova, Wittgensteinova a na poloostrově ohraničeném korytem Mlýnského potoka a Moravy. S tímto faktem ostatně počítal i autor ÚP Olomouc, když nábřeží U Rybářských stavů odmítl do seznamu míst důležitých pohledů zapojit – viz bod 2.5.15. odůvodnění ÚP Olomouc: „Na základě jednání

s pořizovatelem (KD 04) byly do koncepce míst důležitých pohledů doplněny další průhledy a dálkové pohledy (viz bod 3.3.2. výrokové části ÚP). Pohled z ulice U Rybářských stavů nebyl do této koncepce přidán, protože do této koncepce nezapadá. Z daného místa je vidět na kostel sv. Michala pouze v zimě, když prosvitá mezi bezlistými korunami stromů rostoucími podél řeky Moravy a Mlýnského potoka. V případě jakékoliv zástavby v prostoru bývalého průmyslového areálu MILO (i s výškou akceptovatelnou MK ČR), bude tento pohled zastíněn.“ Nutnost ochrany uvedeného pohledu na celistvé panorama i na jednotlivé dominanty z nábřeží U Rybářských stavů před vlivem jedné výškové stavby, pokud již je, či brzy bude drtivá část tohoto pohledu zakryta prakticky souvislou blokovou zástavbou lze tudíž stěží obhájit.

66. Nutné je též poukázat na skutečnost, že ministerstvo ve svém stanovisku brojícím proti výškové dominantě v ploše 03/056P argumentovalo jen tím, že již stavba s výškou 40 m překrývá věž kostela Panny Marie Sněžné. Vizualizace, z nichž ministerstvo vycházelo a na něž odkazuje, žalobce soudu nepředložil. Pohledy na historické centrum Olomouce z různých míst nábřeží U Rybářských stavů, jakož i z dalších míst v dané lokalitě (cyklostezka podél obou břehů Moravy) však byly součástí investorem předložené Vizualizace viditelnosti Šantovka Tower, kde byla do daných pohledů (ve studii označených jako NPU-01, NPU-02, NPU-03, NPU-04 a XNPU-04) Šantovka Tower zakomponována. Tuto studii provedl soud k důkazu, z něhož zjistil, že s chrámem Panny Marie Sněžné se do jakéhokoli vizuálního střetu Šantovka Tower při pohledu z nábřeží U Rybářských stavů nedostane ani v jedné z uvedených pěti vizualizací, což argumentaci ministerstva vyvrací.
67. Šantovka Tower bude dle uvedených vizualizací z jižního cípu města zcela nesporně nejvýraznější dominantou společně s výškovou budovou MVŠO a teplárenským komínem na Tovární ulici, a to zejména s ohledem na skutečnost, že se všechny uvedené stavby nacházejí (mají nacházet) v jižní části města, čímž se při pohledu z jihu logicky dostávají dramaticky do popředí, na rozdíl od dominant MPR, které jsou od místa pohledu z nábřeží U Rybářských stavů kilometry vzdálené, a tudíž je jejich vnímání logicky potlačeno. Stavba Šantovka Tower se dle těchto vizualizací dostává do blízkého kontaktu s nejvýraznější a nejvyšší dominantou Olomouce – katedrálou sv. Václava, a to dokonce tak, že v případě jednoho z pohledů z nábřeží U Rybářských stavů (místa označeného NPU-01) Šantovka Tower zcela překrývá hlavní věž katedrály. S ohledem na výše uvedené argumenty popírající význam uvedeného místa pohledu však tato skutečnost o ohrožení MPR stavbou Šantovka Tower nesvědčí. Katedrála sv. Václava je nadto cílem devíti z uvedených 27 chráněných pohledů, které nesporně umožňují pozorovat katedrálu jak z větší blízkosti, tak i lépe jako součást souboru ostatních památek, tudíž trvání na umožnění (značně) dálkového pohledu i z nábřeží U Rybářských stavů postrádá smysl.
68. Dalším důkazem o ohrožení MPR stavbou Šantovka Tower je dle žalobce obsah vyjádření ze dne 22. 2. 2018 a ze dne 11. 5. 2018, která podal NPÚ podle § 14 odst. 6 zákona o památkové péči. V těchto dokumentech odborná organizace památkové péče, jíž zákon poskytuje prostor k vyjádření, a která se na rozdíl od ministerstva měla možnost seznámit s podklady rozhodnutí, uvádí, že záměr výstavby navrženého výškového objektu Šantovka Tower nelze z pohledu zájmů státní památkové péče akceptovat z důvodu zjevné hrozby poškození kulturně-historických (památkových) hodnot chráněného statku a nesoulad záměru s účelem prohlášení ochranného pásma MPR Olomouc. Tento názor přitom opírá NPÚ o dvě teze: (i) Šantovka Tower zásadním způsobem vybočí z hmotové skladby zástavby tzv. první vrstvy zástavby kolem historického jádra města a výrazně negativně tak zasáhne do celkového výrazu a charakteru MPR a jejího okolí, (ii) Šantovka Tower bude mít negativní dopad na dochované panorama historické části města, negativně ovlivní působení historických urbanistických dominant chráněného statku a zachování významných průhledů jak na chráněné území zvenčí, tak i z chráněného statku do okolí.
69. K první tezi je třeba uvést, že otázkou vybočení z hmotové skladby zástavby se soud již zabýval výše při hodnocení obsahu stanoviska Ministerstva kultury s tím, že samotné vybočení z převažující hmotové skladby zástavby nelze dle krajského soudu považovat za důkaz ohrožení

či narušení MPR Olomouc. NPÚ při obhajobě této teze přináší rovněž vlastní nový pojem „první vrstva zástavby kolem historického jádra“, který vymezuje jako prstenec zástavby kolem tříd Svobody a 17. listopadu. Lokalizace stavby do tzv. „první vrstvy“ přitom dle NPÚ zakládá povinnost navazovat takovou stavbou na charakteristické urbanistické a architektonické řešení zástavby této první vrstvy. V tomto ohledu se však krajský soud ztotožňuje s argumenty investora a orgánu památkové péče, uvedenými ve stanovisku ze dne 14. 6. 2018 na str. 34 až 40, které zdůrazňují, že stavba Šantovka Tower byla umístěna na samém okraji ochranného pásma MPR Olomouc, nikoli v bezprostřední blízkosti MPR, a které lze shrnout následovně: požadavek respektovat při nové výstavbě v ochranném pásmu MPR Olomouc hmotovou skladbu zástavby údajně „první vrstvy zástavby“ kolem MPR Olomouc nevyplývá z žádného právního předpisu, ani z rozhodnutí o zřízení ochranného pásma MPR Olomouc; předmětem ochrany ochranného pásma MPR Olomouc je sama MPR Olomouc, nikoliv hodnoty, které se nacházejí uvnitř ochranného pásma, tudíž jakékoli omezení činností v ochranném pásmu musí být dáno tím, že to vyžaduje ochrana MPR Olomouc; odkazuje-li NPÚ při vymezení „první vrstvy“ na regulační plán C. Sitteho z roku 1895, pak je třeba zdůraznit, že pozemky, na nichž byla Šantovka Tower umístěna, se nacházejí mimo oblast řešenou tímto plánem; území Šantovky nikdy zástavbu požadovanou NPÚ neobsahovalo (již od konce 19. století tady probíhala průmyslová výroba ve velkých, a z dálky viditelných, budovách a zařízeních), NPÚ tak nepožaduje zachování či navrácení historického vzhledu zástavby v dané lokalitě, nýbrž umělé vytvoření iluze jiného historického vývoje, než ve skutečnosti daná oblast měla; zástavba v ochranném pásmu je rozmanitá, nacházejí se zde stavby různorodé hmotové a půdorysné struktury a vzhled staveb v ochranném pásmu nesvědčí o negativním vlivu stavby Šantovka Tower na MPR Olomouc. Požadavek NPÚ na respekt k hmotové skladbě „první vrstvy“ zástavby tak považuje krajský soud za neodůvodněný a v kontextu historických faktů postrádající logiku.

70. Součástí první teze NPÚ je také tvrzení, že Šantovka Tower vizuálně a výškově konkuruje nejvyšším stavbám ve městě (jižní věž katedrály sv. Václava 100,65 m a věž radnice 78 m), dosavadní dominanty, které se určujícím způsobem podílejí na charakteru MPR Olomouc, jsou významné duchovní a komunální stavby nekomerčního charakteru vyjadřující hierarchii hodnot dle jejich konkrétních významů v dějinách města a jedná se o stavby s výrazně menší průměrnou plochou průřezu. Jakkoli krajský soud souhlasí s tvrzeními NPÚ souhlasí, nespatřuje v nich podklad pro závěr, že v důsledku uvedených skutečností stavba výrazně negativně zasáhne do celkového výrazu a charakteru MPR a jejího okolí. Pouhé poměření výšek a hmot jednotlivých staveb bez ohledu na jejich konkrétní umístění k takovému závěru nestačí. K argumentu odlišností funkcí jednotlivých staveb se již soud vyslovil výše, v reakci na obsah stanoviska ministerstva. Ani ve vyjádření NPÚ však nenalezl soud nad rámec uvedeného konstatování přesvědčivé vysvětlení, jak by rezidenční význam nové výškové budovy v ochranném pásmu mohl negativně ovlivnit význam stávajících dominant církevního a komunálního charakteru, nacházejících se v samotné MPR. Za nepřijatelné z hlediska péče o výraz a charakter MPR Olomouc by (s trochou nadsázky) mohlo být považováno umístění výškové stavby neony zdobeného kasína v její těsné blízkosti, nikoli však umístění bytového domu ve vzdálenosti více než 1 km od nejbližší dominanty MPR Olomouc.
71. Druhá teze NPÚ spočívá v tvrzení o negativním dopadu Šantovky Tower na dochované panorama historické části města a zachování významných průhledů jak na MPR, tak z MPR do okolí. Šantovka Tower dle názoru NPÚ potlačuje v dálkových pohledech vizuální působení historických dominant a dostává se do nepřijatelné konfrontace s nimi. NPÚ přitom tento závěr dovodil z analýzy pohledů zachycených ve studii Vizualizace viditelnosti Šantovka Tower předložené investorem. Dle hodnocení NPÚ „v pohledu z jižního klína, od Holického lesa (MP-03), z ulice U Rybářských stánků (NPU-01, NPU-02), dále z cyklostezky na prvním břehu Moravy (NPU-03) a cyklostezky na Švýcarském nábřeží u mostu na Velkomoravské ulici (NPU-04) dochází k fatálnímu a nepřijatelnému poškození MPR Olomouc, a to buď přímým vstoupením dominantní hmoty novostavby

Šantovka Tower do pohledů na MPR Olomouc, nebo dokonce k vizuální kolizi (překrytí, znejasnění obrysu) s kostelem sv. Václava, nejvyšší a nejdůležitější historické stavby v Olomouci, jež je po kostelu ve Velehradě nejvýznamnější historickou sakrální stavbou celé Moravy. Vizuální dominance v pohledu na MPR Olomouc z věže kostela sv. Mořice je zřejmá z obr. MP-11 a NPU-05, kdy Šantovka Tower svou výškou a charakterem nevhodně narušuje hmotovou a prostorovou skladbu historické zástavby jádra města v pohledu skrze MPR (hmota novostavby vystupuje nad nárožím budovy Arcibiskupského kněžského semináře). Tím by došlo k bezprecedentnímu narušení veřejného zájmu na ochraně městské památkové rezervace v Olomouci, která je garantována jak výnosem o MPR Olomouc, tak vyhlášením ochranného pásma.“

72. Z uvedeného vyplývá, že podstatná část argumentace NPÚ se opírá o vizualizace pohledů z nábřeží u Rybářských stavů, cyklostezky podél Moravy a mostu na Velkomoravské ulici, k nimž se soud již podrobně vyjádřil výše, kde dospěl k závěru, že NPÚ nepřinesl žádné racionální argumenty, proč by pohledy na MPR z těchto míst měly podléhat zvláštní památkové ochraně.
73. Dále NPÚ uvedl, že v případě pohledu č. MP-02, tj. pohledu na historické jádro od fortu č. XI v k. ú. Slavonín (jihozápad města), jehož cílem je katedrála sv. Václava, se Šantovka Tower uplatňuje v panoramatu města současně s novostavbou budovy BEA (MVŠO), přičemž svou hmotovou skladbou (objemem) objekt Šantovka Tower zaujme pozornost, zatímco subtilní dominanty historické části města ustupují do pozadí. S tímto hodnocením se však krajský soud nemůže ztotožnit. Z popisu viditelnosti předmětné studie vyplývá, že z uvedeného fortu lze pozorovat zástavbu centra Olomouce ze vzdálenosti cca 4 km. Bez dalekohledu, kterým bezpochyby není každý pozorovatel vybaven, je z důvodu značné vzdálenosti stavba Šantovka Tower (na rozdíl např. od teplárenského komína) jen obtížně rozeznatelná, těsně sousedí se stavbou MVŠO a nijak se nedostává do vizuálního kontaktu s cílem pohledu, tj. katedrálou sv. Václava. Při přiblížení cíle pohledu, tj. katedrály (viz např. obr. D.033 a D.034 v odůvodnění ÚP Olomouc) se pak stavba Šantovka Tower dostává zcela mimo zorné pole pozorovatele.
74. Pohled č. MP-03, tj. pohled na historické jádro z Holického lesa, nedaleko fortu č. VIII v k. ú. Holice, jehož cílem je rovněž katedrála sv. Václava, je rovněž pohledem z velmi vzdáleného stanoviště (stavba Šantovka Tower je vzdálena 2 714 m), který bez dalekohledu a optimálních podmínek viditelnosti žádný významný vjem z MPR Olomouc nepřináší. NPÚ ve vyjádření uvedl, že se Šantovka Tower z tohoto místa pohledu výrazně rušivě uplatňuje v blízkosti kostelů Panny Marie Sněžné a sv. Michala, které tvoří spolu s věží radnice a kostelem sv. Mořice jedinečnou urbanistickou kompozici. Šantovka Tower dle NPÚ svou výškou vizuálně zcela ovládá prostor a potlačuje působení historických dominant. Krajský soud souhlasí s NPÚ, že jako každému pohledu z jihu i tomuto pohledu dominují výškové stavby umístěné v jižní části města (a to i běžné panelové domy) na úkor pohledově výrazně vzdálenější MPR. Cíle tohoto pohledu, kterým má být katedrála sv. Václava, se stavba Šantovka Tower zřetelně nijak nedotkne. Hlavní věž katedrály již nyní u tohoto pohledu zakrývá komín teplárny, jehož výška s ohledem na bližší umístění k pozorovateli se jeví jako dvojnásobek výšky katedrály, přičemž dalším dominantním a pozornost přitahujícím objektem v těsném sousedství vpravo od katedrály je budova MVŠO. Kompozice kostelů Panny Marie Sněžné, sv. Michala, sv. Mořice a věže radnice nebyla zvolena cílem uvedeného pohledu zřetelně pro značnou vzdálenost těchto staveb na horizontu. Stavba Šantovka Tower se tak sice dostane pohledově do blízkosti kostela Panny Marie Sněžné, avšak upoutání pozornosti na úkor této památky nemůže být důkazem o narušení MPR Olomouc stavbou Šantovka Tower, jelikož k pozorování kostela Panny Marie Sněžné ani její kompozice s dalšími kostely a radniční věží nebyla zamýšleným cílem uvedeného pohledu.
75. Při pohledu z vyhlídkové věže kostela sv. Mořice na historické jádro (pohled č. MP-11 a NPU-05) je dle NPÚ Šantovka Tower v kolizi s objektem budovy Arcibiskupského kněžského semináře, kde vystupuje nad nárožím budovy, a současně tvoří nepříjemnou protiváhu dominantě této části historického jádra města – kostelu sv. Michala, strhává na sebe největší pozornost a vizuální působení kostela potlačuje. Krajský soud však s uvedeným hodnocením po seznámení se s předmětnými vizualizacemi nemůže souhlasit. Věž kostela sv. Mořice nabízí

panoramatický pohled na město. Jelikož je tento kostel, stejně jako např. radniční věž, která nabízí pohled obdobný, součástí historického centra, je pohled z věže kostela současně pohledem na MPR Olomouc i z ní. Je třeba souhlasit s žalovaným, že Šantovka Tower logicky nemůže výhled na MPR Olomouc z tohoto místa jakkoli zastiňovat, neboť je umístěna od místa pohledu až za územím MPR, přibližně 1130 m od věže kostela. Z vizualizace také vyplývá, že Šantovka Tower se nedostává do bezprostředního kontaktu s žádnou stávající celoměstskou dominantou. Šantovka Tower se v daném pohledu (ve směru na jihovýchod) jednoznačně uplatňuje, avšak dle krajského soudu toliko jako výšková dominanta v pozadí, byť ve střední části zorného pole. V pozadí se zdvihající horizont stavba nijak dramaticky nepřevyšuje. Nepříjemnou protiváhu kostelu sv. Michala, v jehož těsné blízkosti se tyčí stavba MVŠO, a dále věž teplárenského komína, stavba zřetelně nevytváří. Nelze souhlasit s tím, že by Šantovka Tower vizuálně ovládla daný prostor a že by se tak dělo na úkor kostela sv. Michala. Se stavbou hmotově velmi výrazné budovy Arcibiskupského semináře se Šantovka Tower dle vizualizace dostane do kontaktu, nikoli však do kolize. Šantovka Tower uvedenou stavbu, stojící v popředí, nezastiňuje ani nepřekrývá. Lze tak shrnout, že stavba Šantovka Tower sice nesporně do pohledu MP-11 přináší změnu, soud však v důkazu předloženém žalobcem neshledal podklad ani žádnou relevantní argumentaci pro závěr, že tato změna představuje znehodnocení MPR Olomouc.

76. Přisvědčit nelze ani tvrzení NPÚ, uvedenému v jeho vyjádření, že stavba Šantovka Tower spolu se stavbou BEA (MVŠO) poutá největší pozornost při pohledu z místa označeného č. MP-12. Toto místo, tj. restaurace v horním patře budovy RCO, nabízí, stejně jako ochoz věže sv. Mořice panoramatický výhled. Cílem tohoto pohledu má být zejména historické jádro a poutní chrám Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku, obojí však pro značnou vzdálenost od místa pohledu dobře viditelné jen při přiblížení a dobré viditelnosti. Je-li cílem pohledu historické jádro města, ocitá se budova Šantovka Tower výrazně stranou (vlevo), je-li cílem pohledu Sv. Kopeček, pak Šantovka Tower do pohledu nevstoupí vůbec (viz např. obr. D.062 v odůvodnění ÚP Olomouc). Ani tento pohled tedy nesvědčí o znehodnocení MPR Olomouc předmětnou stavbou.
77. K dalším vizualizacím, předloženým žalobcem a spolkem Za krásnou Olomouc, a to zejména pohledům z blíže nespecifikovaných míst Dolního náměstí směrem k Šantovce, soud předně uvádí, že část těchto vizualizací zřetelně zobrazovala Šantovku Tower v místě, kde se měla nacházet původně, a nikoli v místě, kam byla rozhodnutím umístěna. I pokud však soud připustí, že stavba bude při pohledu z Dolního náměstí viditelná (pravděpodobně v pozadí kapucínského kostela Zvěstování Páně, kde v místě proluky na pravé straně vizuálně výškově dorovná ostatní sousední zástavbu měšťanských domů), nelze tvrdit, že by tento fakt viditelnosti stavby z MPR samotnou MPR znehodnocoval. Ostatně žalobce ani spolek žádný negativní vliv stavby na MPR v této souvislosti netvrdí, toliko konstatují, že stavba bude vidět.
78. Dále považuje krajský soud za nezbytné zdůraznit, že zatímco Výnos ministerstva kultury ČR ze dne 21. 12. 1987, č. 16 417/87-VI/1 prohlašuje za předmět zvláštní památkové ochrany historické *jádro* města, žalobce hovoří zejména o ohrožení historického *panoramatu* města a NPÚ o jedinečném obrazu a *siluetě* historické zástavby jádra města. Na rozdíl od pojmu historické jádro města, který Výnos přesně specifikuje, není pojem historické panorama nikde přesně vymezen a není zřejmé, z jakého veřejně přístupného místa pohledu mají vlastně dominanty historického jádra Olomouce zaujímat kompozici, jež by bylo možné označit za ustálenou a typickou siluetu, jak je tomu např. u notoricky známé siluety areálu Pražského hradu a jeho okolní zástavby, jejímž majestátem se lze kochat z tradičních veřejně přístupných míst na nábřeží Vltavy. Obyvatelům města Olomouce je známo, že typickou působivou a fotogenicnou kompozici vytvářejí hlavní historické městské dominanty např. z horních pater výškové stavby hotelu Flóra či z heliportu Fakultní nemocnice v Olomouci (místa běžně nepřístupná), popř. z některých dalších veřejně přístupných míst uvnitř vyvýšeného areálu fakultní nemocnice. V žádném z těchto pohledů se Šantovka Tower nijak neuplatní.

79. Poslední skupinou důkazů, jimiž dokládal žalobce existenci závažného veřejného zájmu na podání žaloby v podobě nutnosti ochrany MPR Olomouc, byla čtyři krátká videa obsahující prohlášení odborníků z oboru památkové péče z YouTube kanálu spolku Za krásnou Olomouc. Po jejich zhlédnutí však musí krajský soud konstatovat, že obecná, politickými agitacemi protkaná hodnotící prohlášení všech čtyř řečníků, vesměs paušálně odsuzujících veškerou výškovou výstavbu v okolí MPR Olomouc, kteří neměli a s ohledem na dobu pořízení nahrávek ani nemohli mít k dispozici potřebné podklady (dokumentaci k žádosti o žalobou napadené územní rozhodnutí), nemohou být, ani s přihlédnutím k faktu, že se jedná o významné autority daného oboru, považována za důkaz o ohrožení MPR Olomouc umístěním stavby Šantovka Tower dle napadeného rozhodnutí. S ohledem na povahu oboru památkové péče, jakožto disciplíny odlišné od exaktních věd, je však zcela nezbytné podpírat závěry silou přesvědčivých argumentů, nikoli pouze autoritou původců prohlášení. I v odborných kruzích mimořádně uznávaná kapacita se přeci může mýlit, obzvláště vyjadřuje-li se ke skutečnostem, k nimž na rozdíl od „řadového úředníka“ příslušného odboru památkové péče nemá veškeré podrobné vstupní údaje. Za zavádějící a svědčící o neznalosti skutečného umístění konkrétní stavby Šantovka Tower považuje krajský soud např. vyjádření prof. Šváchy, který ve svém příspěvku varuje, že by Šantovka Tower mohla představovat ve vztahu k radniční věži obdobného nežádoucího „bratříčka“, kterého získala jedinečná tříkopulová stavba kostela sv. Michala v novodobé výškové budově Moravské vysoké školy na třídě Kosmonautů, jež při pohledu z ochozu věže kostela sv. Mořice těsně s kostelem sv. Michala sousedí a dle prof. Šváchy tak pohled na kostel sv. Michala kazí. Krajský soud v žádném případě nezpochybňuje relevantnost závěru, že příliš blízké sousedství novodobých výškových staveb a unikátních historických dominant pohledům na tyto dominanty a jejich vnímání pozorovatelem může výrazně škodit, v posuzovaném případě je ale z vizualizace viditelnosti Šantovka Tower z věže kostela sv. Mořice (viz pohled MP-11) zřejmé, že stavba Šantovka Tower do kontaktu srovnatelného s případem stavby MVŠO a kostela sv. Michala rozhodně nevstoupí, neboť jsou obě stavby v předmětném dálkovém pohledu od sebe výrazně vzdáleny a nadto je radniční věž nepoměrně blíže místu pohledu (z věže kostela sv. Mořice lze pohodlně přelíst i čas na ciferníku hodin na radniční věži), zatímco „věž“ Šantovky Tower je od místa pohledu značně vzdálena.
80. Lze uzavřít, že ačkoli je zjevné a nepopíratelné, že Šantovka Tower s ohledem na svou výšku a umístění rozšíří katalog dominant Olomouce, nevylučuje z žalobcem předložených důkazů, že by se měla tato stavba výrazně zapojit do prostorové kompozice stávajících dominant města, či dokonce tuto kompozici změnit, natož že její realizaci v místě, kam byla rozhodnutím umístěna, dojde ke znehodnocení památkově chráněné MPR Olomouc. Pouhá skutečnost, že v očích četných odborníků v oblasti památkové péče i řady laiků bude Šantovka Tower, jakož i jiné moderní výškové stavby v historické Olomouci působit rušivě, neharmonicky, nepatřičně, neesteticky či egoisticky, nemůže představovat závažný veřejný zájem na podání žaloby veřejným ochráncem práv.

D) Závěr a náklady řízení

81. S ohledem na vše výše uvedené krajský soud uzavírá, že žalobce neprokázal, že na podání žaloby proti předmětnému rozhodnutí existuje závažný veřejný zájem. Jelikož je prokázání závažného veřejného zájmu na podání žaloby podmínkou řízení, soud žalobu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.
82. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť byla žaloba odmítnuta.
83. O náhradě nákladů řízení osob na řízení zúčastněných rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle nějž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů jen v souvislosti s plněním povinností uložených soudem. Soud však těmto osobám v řízení žádné povinnosti neukládal.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližě následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 24. března 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument byl podepsán kvalifikovaným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 13.07.2022 14:38:59.

Kvalifikovaný elektronický podpis byl shledán platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 13.07.2022 13:08:47. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 01575331, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru PostSignum Qualified CA 4, Česká pošta, s.p. pro podepisující osobu Markéta Chrudinová, Krajský soud v Ostravě.

Elektronický podpis byl označen časovým razítkem, založeným na certifikátu vydaném nekvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru. Platnost časového razítka byla ověřena dne 13.07.2022 14:38:59.

Elektronické časové razítko je neplatné, dokument nebyl změněn a certifikát byl ověřen s chybou: Certifikační autorita - certifikát nenalezen. Údaje o časovém razítku: datum a čas 11.07.2022 12:50:42, číslo časového razítka 27B3992E, časové razítko bylo vydáno nekvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru ACAeID3 - Root Certificate, eIdentity a.s..

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: 8DB92F96F2FF07770B98A9814815C473A11B4B110FDF099D1943A6853C553186

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Kancelář veřejného ochránce práv, Údolní 39, 60200 Brno 2

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

13.7.2022

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Fojtíková Jitka